

รายงานการเดินทางเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓
เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย”

The 3rd International Seminar on Procedural Basics for
the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries

ณ สำนักงานบริการงานวิจัยแห่งรัฐสภา กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๕ - วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

International Seminar
for Parliamentary Research
Services in Asia

จัดทำโดย

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการเดินทางเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓
เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย”
The 3rd International Seminar on Procedural Basics for
the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries

คช
12
7-1
001. 4
2555

ณ สำนักงานบริการงานวิจัยแห่งรัฐสภา กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๕ - วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ผู้เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ

๑. นางวิจิตรา	วัชรารมณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
๒. นางสาวจิรพรรณ	กาญจนอุดม	วิทยากรเชี่ยวชาญ
(บังคับบัญชาข้าราชการในกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา)
๓. นายนพดล	นุ้ยจ้อย	นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒
๔. นางอรณิชา	รุ่งธิพานนท์	วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑
๕. นางสาวปรียวรรณ	สุวรรณสุนย์	วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คำนำ

การสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศสำหรับหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย (International Seminar for Parliamentary Research Services in Asia) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายการติดต่อสื่อสารและความร่วมมือระหว่างหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย การสัมมนาวิชาการดังกล่าวเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้นักวิจัยและนักวิชาการของรัฐสภาได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่างกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นเชิงวิชาการในบริบทของรัฐสภา เพื่อนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการ ตลอดจนการสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Research Service : NARS) เป็นเจ้าภาพในการจัดสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศติดต่อกันเป็นปีที่ ๓ โดยจัดครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๕๓ ครั้งที่สองเมื่อปี ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๓ ได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ สำหรับสำนักวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการดังกล่าวเป็นครั้งแรก และมีผู้แทนเข้าร่วมจำนวน ๕ คน จากการเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการในครั้งนี้ ผู้แทนจากสำนักวิชาการได้มีโอกาสนำเสนอบทบาทภารกิจของสำนักวิชาการ และกระบวนการประชุมของรัฐสภาไทย พร้อมทั้งได้ร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวร่วมกับนักวิจัยและนักวิชาการของรัฐสภาประเทศต่างๆ

ในการนี้ ผู้แทนของสำนักวิชาการจึงได้รวบรวมและสรุปสาระสำคัญของการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ไว้ในเอกสารฉบับนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานการเดินทางและเผยแพร่สาระสำคัญเกี่ยวกับการสัมมนาวิชาการดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการในสำนักวิชาการ บุคคลในวงงานรัฐสภา และผู้ที่สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สิงหาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

ส่วนที่ ๑	รายงานการเดินทางเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการ ระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๕๕ ณ สำนักงานบริการวิจัยรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี	๑
ส่วนที่ ๒	สรุปผลการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๕๕ เรื่อง กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย และร่างข้อตกลงว่าด้วยการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (เอพีอาร์เอฟ)	๔
ส่วนที่ ๓	ประโยชน์และข้อเสนอแนะ	๔๐
ส่วนที่ ๔	ประมวลภาพการเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ	๔๒
ภาคผนวก		๔๗
เอกสารที่นำเสนอในการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ		
- Procedural Basics for the Plenary Meetings of the Thai National Assembly (The House of Representatives)		
- Powerpoint Presentation on Procedural Basics for the Plenary Meetings of the Thai National Assembly (The House of Representatives)		
- Powerpoint Presentation on Bureau of Academic Services, the Secretariat of the House of Representatives		

รายงานการเดินทางเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๕๕
เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย”

The 3rd International Seminar on Procedural Basics for
the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries

ณ หน่วยบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี

ระหว่างวันที่ ๒๕ – ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

๒๐.๐๐ น. ผู้เดินทางเตรียมตัว ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร
๒๓.๐๕ น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไปยังท่าอากาศยาน
อินชอน กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี โดยเครื่องบินของสายการบิน
ไทย เที่ยวบินที่ TG ๖๕๘

วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

๐๖.๓๐ น. เดินทางถึงท่าอากาศยานอินชอน กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี
๐๗.๓๐ น. ออกเดินทางไปยังโรงแรม Lexington Hotel โดยรถโดยสารประจำทาง
๐๙.๓๐ น. ลงทะเบียนที่โรงแรม Lexington Hotel
๑๘.๐๐ น. รับประทานอาหารเย็น โดยสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐ
เกาหลี (NARS) เป็นเจ้าภาพ

วันพุธที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕

๐๙.๓๐ – ๐๙.๕๐ น. พิธีเปิดการสัมมนา
- กล่าวเปิดการสัมมนาโดยนายซิม จี ยอน ผู้อำนวยการ
สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (Chief of
NARS)

๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

สัมมนาช่วงที่ ๑

- ฉายวีดิทัศน์เพื่อแนะนำสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภา
สาธารณรัฐเกาหลี

- การนำเสนอเรื่องกระบวนการประชุมรัฐสภาแห่ง
สาธารณรัฐเกาหลี โดยนักวิจัยด้านกฎหมาย

- การนำเสนอหน่วยงานบริการวิจัย/วิชาการของรัฐสภา
และกระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศที่เข้าร่วมการสัมมนา
เป็นครั้งแรก คือ สหพันธรัฐมาเลเซีย ราชอาณาจักรไทย และ
สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน

- แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

๑๒.๐๐ – ๑๔.๐๐ น.

รับประทานอาหารกลางวัน และเยี่ยมชมห้องประชุมรัฐสภาแห่ง
สาธารณรัฐเกาหลี

๑๔.๐๐ – ๑๕.๓๐ น.

สัมมนาช่วงที่ ๒

- การนำเสนอเรื่องกระบวนการประชุมรัฐสภาของ
ประเทศในภูมิภาคเอเชีย คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐ
อินโดนีเซีย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

- แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

๑๕.๕๐ – ๑๗.๒๐ น.

สัมมนาช่วงที่ ๓

- การนำเสนอเรื่องกระบวนการประชุมรัฐสภาของ
ประเทศในภูมิภาคเอเชีย คือ มองโกเลีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๑๗.๓๐ – ๑๘.๓๐ น.

สัมมนาช่วงที่ ๔

- ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างการจัดประชุม
ของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (Asian Parliamentary
Research Services Forum : APRF)

๑๙.๐๐ – ๒๐.๓๐ น.

รับประทานอาหารเย็น โดยผู้อำนวยการสำนักงานบริการวิจัยแห่ง
รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเจ้าภาพ

ช่วงค่ำ

เข้าพักที่โรงแรม Lexington Hotel

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

- ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. เยี่ยมชมสถานที่สำคัญในกรุงโซล คือ พระราชวังชางด็อก (Changdeok Palace) และหมู่บ้านนัมซานฮันอก (Namsan Hanok Folk Village) ตามโครงการของสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
- ๑๒.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน และพักผ่อนตามอัธยาศัย
- ช่วงเย็น เข้าพักที่โรงแรม Lexington Hotel

วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

- เดินทางกลับ (Departure)
- ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. เยี่ยมชมหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี
- ๑๕.๓๐ น. เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางไปยังท่าอากาศยานอินซอน กรุงโซล
- ๑๙.๕๐ น. ออกเดินทางจากท่าอากาศยานอินซอน กรุงโซล เพื่อเดินทางกลับ กรุงเทพมหานคร โดยเครื่องบินของสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๖๙๓
- ๒๓.๓๐ น. เดินทางถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๕๕

เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย”

Procedural Basics for the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries

การสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย” (The 3rd International Seminar on Procedural Basics for the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries) ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันอังคารที่ ๒๖ – วันศุกร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ จัดโดยสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Research Service : NARS) สำนักงานดังกล่าวได้จัดสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศต่อเนื่องกันเป็นปีที่ ๓ โดยจัดครั้งแรกเมื่อวันที่ ๖ - ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมีประเทศที่เข้าร่วมทั้งหมด ๖ ประเทศ คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มองโกเลีย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐเกาหลี ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ - ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยมีประเทศที่เข้าร่วมทั้งหมด ๕ ประเทศ คือ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐเกาหลี การสัมมนาระหว่างประเทศทั้ง ๓ ครั้ง มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน รวมทั้งการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ นักวิจัย และเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของรัฐสภาในภูมิภาคเอเชีย เพื่อสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ในการสัมมนาวิชาการครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประเทศที่เข้าร่วมได้บรรยายเกี่ยวกับหน่วยบริการงานวิจัย/วิชาการของรัฐสภาแต่ละประเทศ และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของรัฐสภาในภูมิภาคเอเชีย แต่ในการสัมมนาวิชาการครั้งที่ ๓ ได้เพิ่มหัวข้อการสัมมนาเรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย” เพื่อให้ผู้แทนจากรัฐสภาของประเทศต่างๆ ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเชิงวิชาการระหว่างกันในส่วนองระบบรัฐสภา อำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา กระบวนการประชุม การตรากฎหมาย และบทบาทของคณะกรรมการในกระบวนการออกกฎหมาย

การสัมมนาวิชาการ ครั้งที่ ๓ ได้เปิดการสัมมนาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยมีนายชิม จี ยอน (Shim Ji Yeon) ผู้อำนวยการสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (Chief of NARS) เป็นผู้กล่าวเปิดการสัมมนา และมีผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติงานของ

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีอีก ๓ หน่วยงาน เข้าร่วมพิธีเปิดการสัมมนาด้วย ซึ่งได้แก่ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (National Assembly Secretariat) สำนักงานหอสมุดรัฐสภาแห่งชาติ (National Assembly Library) และ สำนักงานงบประมาณรัฐสภาแห่งชาติ (National Assembly Budget Office) สำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนาที่เป็นตัวแทนจากประเทศต่างๆ จำนวน ๒๐ คน จาก ๙ ประเทศ ได้แก่ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย มองโกเลีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีจำนวน ๒๐ คน และผู้เข้าร่วมจากรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีอีกประมาณ ๒๐ คน

สำหรับสำนักวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีผู้แทนที่เข้าร่วมการสัมมนาดังกล่าวจำนวน ๕ คน คือ

๑. นางวิจิตรา วัชรภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
๒. นางสาวจิรพรรณ กาญจนอุดม วิทยากรเชี่ยวชาญ (บังคับบัญชาข้าราชการในกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา)
๓. นายนพดล น้อยจ้อย นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒
๔. นางอรณิข รุ่งธิปานนท์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑
๕. นางสาวปรียวรรณ สุวรรณสุนย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา

ในการนี้ สำนักวิชาการได้นำเสนอเอกสารเรื่องกระบวนการประชุมของรัฐสภาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และได้นำเสนอข้อมูลดังกล่าวโดยสรุปในที่ประชุมสัมมนาดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ เนื่องจากสำนักวิชาการได้เข้าร่วมการสัมมนาระหว่างประเทศสำหรับหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นครั้งแรก จึงได้นำเสนอบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างองค์กรของสำนักวิชาการ และรูปแบบการให้บริการวิชาการ/งานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาด้วย

สำหรับการสัมมนาในช่วงท้าย เป็นการร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการประชุมของหน่วยบริการงานวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (Asian Parliamentary Research Services Forum : APRF) ในการนี้ สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้เสนอร่างข้อตกลงว่าด้วยการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (Draft Agreement on APRF) และขอให้ผู้แทนของหน่วยบริการวิจัย/วิชาการรัฐสภาของแต่ละประเทศได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างข้อตกลงดังกล่าว และร่วมเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการติดต่อสื่อสารและการสร้างความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้เครือข่ายความร่วมมือมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นสาระสำคัญของร่างข้อตกลง APRF คือ ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือ (Cooperation Committee) ซึ่งจะประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นตัวแทนจากหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของแต่ละประเทศเพื่อทำหน้าที่ดูแลการจัดการประชุม APRF ทั้งนี้ เพื่อยกระดับความร่วมมือให้เป็นแบบทางการ โดยรูปแบบของการจัดการประชุมดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อมติของคณะกรรมการความร่วมมือที่จะจัดตั้งขึ้น

จากการอภิปรายร่วมกันของผู้แทนจากประเทศต่างๆ ได้ความโดยสรุป คือ หากมีการลงนามในข้อตกลงดังกล่าวแล้ว อาจให้ประเทศสมาชิกได้หมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม APRF อย่างไรก็ตาม ในระยะแรกยังคงต้องให้สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีทำหน้าที่นี้ไปก่อน เนื่องจากมีความพร้อมทั้งงบประมาณและบุคลากรมากที่สุด แต่ทั้งนี้ ผู้แทนจากสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้เสนอว่าขอเป็นประเทศเจ้าภาพในอีก ๒ ปีข้างหน้า (ปี ๒๕๕๗) โดยขอเป็นเจ้าภาพร่วมกับสาธารณรัฐเกาหลี นอกจากนี้ ผู้แทนจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้เสนอว่าควรให้นักวิจัย/นักวิชาการของรัฐสภาประเทศต่างๆ ได้ทำงานวิจัยร่วมกัน ซึ่งอาจแบ่งกันทำประเทศละส่วน โดยได้เสนอหัวข้อการทำวิจัยเรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และข้อพิพาทน่าน้ำทางทะเลจีนใต้ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศอาเซียน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างกัน

ทั้งนี้ ผลสรุปของการหารือร่างข้อตกลงว่าด้วยการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย ผู้แทนจากหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของประเทศต่างๆ ยังไม่ได้ลงนามในข้อตกลงดังกล่าว เนื่องจากผู้แทนที่เข้าร่วมการสัมมนาไม่มีอำนาจในการลงนาม จึงจำเป็นต้องนำร่างข้อตกลงฉบับนี้เสนอต่อผู้ที่สามารถอนุมัติหรือลงนามได้ นอกจากนี้ ร่างข้อตกลงฉบับนี้ยังมีรายละเอียดไม่ชัดเจน ซึ่งผู้แทนจากหลายๆ ประเทศ ประสงค์ให้เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีจะนำร่างข้อตกลงดังกล่าวไปปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้แทนที่ได้เข้าร่วมการสัมมนาระหว่างประเทศในครั้งนี้ และจะมีการนำเสนอร่างข้อตกลงฉบับใหม่อีกครั้ง

นอกจากการเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการดังกล่าวแล้ว คณะผู้แทนจากสำนักวิชาการยังได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Library) เพื่อเข้าเยี่ยมชมหอสมุดรัฐสภา และได้แลกเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการงานวิชาการ และทรัพยากรหอสมุดกับเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ของหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ในวาระนี้ คณะผู้แทนของสำนักวิชาการยังได้รับเกียรติให้เข้าพบ ดร.แจ อิล ยู (Dr. Jae Il Yoo) หัวหน้าบรรณารักษ์ (Chief Librarian) ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

จากการเข้าพบอย่างไม่เป็นทางการในครั้งนี้ ดร.แจ อิล ยู ให้ความสนใจหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทย และมีความประสงค์จะจัดหาหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยในหลากหลายหมวด เช่น การเมืองการปกครอง การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ และวรรณกรรม เป็นต้น ทั้งฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษ เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการของหอสมุดรัฐสภา ซึ่งทางคณะผู้แทนจากสำนักวิชาการเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่จะได้เผยแพร่ข้อมูลของประเทศไทยแก่ผู้ที่สนใจในสาธารณรัฐเกาหลี และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักวิชาการกับหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี จึงยินดีที่จะนำคำขอความร่วมมือนี้ไปพิจารณาเพื่อนำไปสู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการต่อไป

รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

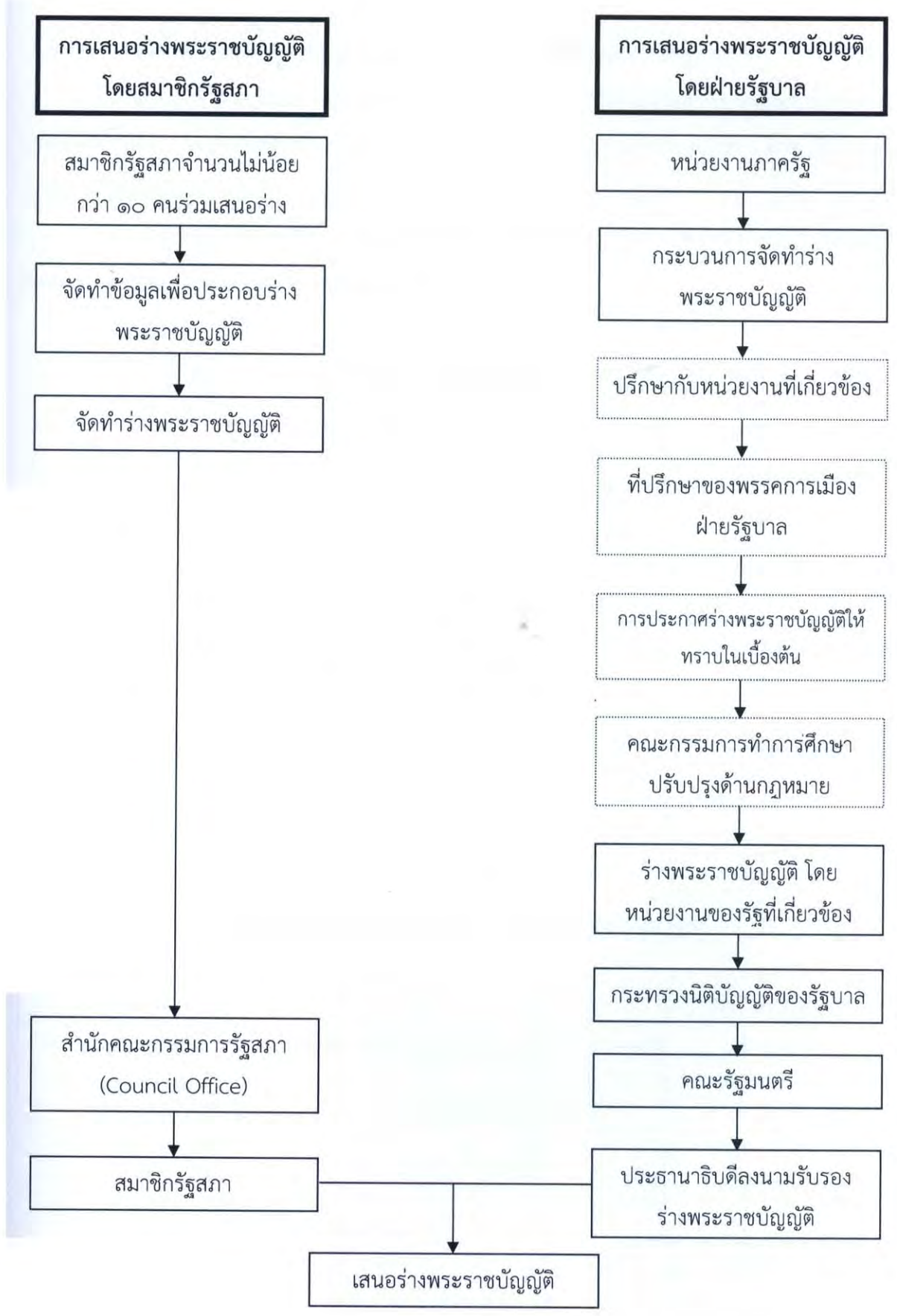
๑. ระบบรัฐสภา

รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly) เป็นรูปแบบสภาเดี่ยว ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๓๐๐ คน โดยสมาชิกจำนวน ๒๔๖ คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต และอีก ๕๔ คน มาจากการเลือกตั้งแบบระบบสัดส่วน สมาชิกรัฐสภาจะเลือกประธานรัฐสภา (Speaker) และรองประธานรัฐสภา (Vice – Speaker) จำนวน ๒ คน โดยดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี สำหรับสมาชิกรัฐสภามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี รัฐสภามีอำนาจหน้าที่คือ ๑) การตรากฎหมาย ๒) การควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร ๓) การพิจารณางบประมาณของประเทศ และ ๔) การให้ความเห็นชอบในการลงนามสนธิสัญญา

สมัยการประชุมสามัญจะเปิดในวันที่ ๑ ของเดือนกันยายน และมีระยะเวลาประชุมไม่เกิน ๑๐๐ วัน สำหรับสมัยการประชุมวิสามัญจะสามารถเปิดได้เมื่อมีการร้องขอจากประธานาธิบดี หรือมีสมาชิกรัฐสภาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเสนอให้มีการเปิดประชุมสมัยวิสามัญ รัฐสภาเกาหลีมีคณะกรรมการธิการสามัญจำนวน ๑๖ คณะ และคณะกรรมการพิเศษถาวร ๒ คณะ นอกจากนี้ มีหน่วยงานที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภา ๔ หน่วยงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ๒) สำนักหอสมุดรัฐสภาแห่งชาติ ๓) สำนักงบประมาณรัฐสภาแห่งชาติ และ ๔) สำนักบริการงานวิจัยรัฐสภาแห่งชาติ

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ผู้ที่สามารถเสนอได้คือ ๑) สมาชิกรัฐสภา ๒) รัฐบาล หรือ ๓) คณะกรรมการธิการ โดยขั้นตอนการจัดทำร่างพระราชบัญญัติก่อนที่จะเสนอเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภา มีดังนี้

ทั้งนี้ จุดแข็งและจุดอ่อนของการเสนอร่างพระราชบัญญัติของฝ่ายรัฐบาล คือ

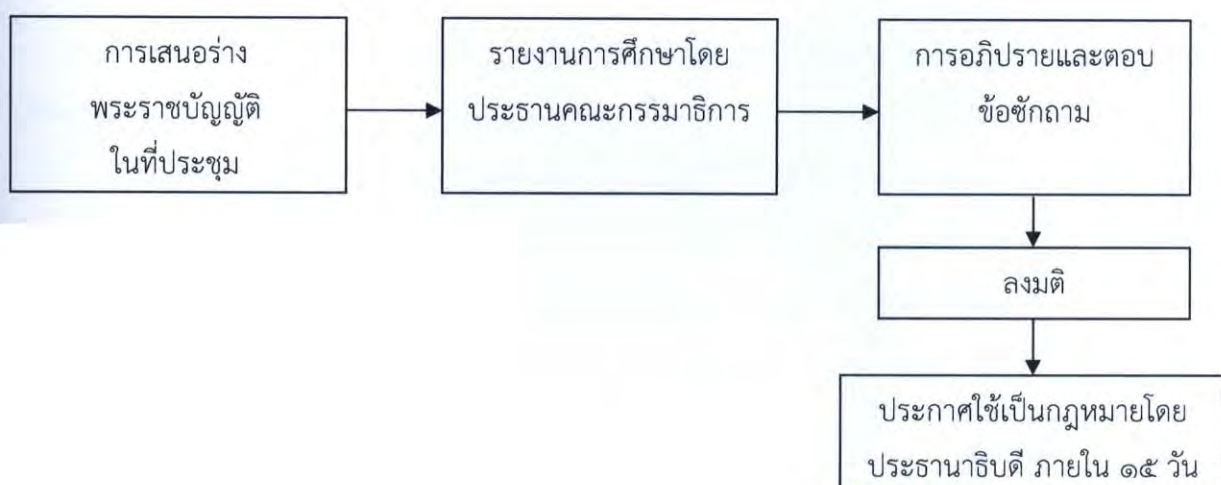
๑. จุดแข็งคือ มีช่องทางการเสนอที่หลากหลาย สร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนจากการทำประชาพิจารณ์ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติมีลักษณะที่ตรงตามบัญญัติไม่ขัดกับหลักกฎหมาย มีการประมวลข้อมูลในเบื้องต้นของการจัดทำร่างพระราชบัญญัติก่อนที่จะทำการศึกษาต่อไป

๒. จุดอ่อนคือ ร่างพระราชบัญญัติอาจต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษา ซึ่งอาจไม่ทันต่อความต้องการเมื่อจำเป็นต้องออกกฎหมายในวาระเร่งด่วน

ขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการธิการของรัฐสภา

ขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมรัฐสภา

รัฐสภาแห่งสหพันธรัฐมาเลเซีย

๑. ระบบรัฐสภา

ใช้อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติของสหพันธรัฐมาเลเซีย ประกอบด้วย ๑) สมเด็จพระราชาธิบดี ๒) สภาผู้แทนราษฎร (Dewan Rakyat) และ ๓) วุฒิสภา (Dewan Negara) โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีสถานะเป็นประมุขของประเทศ โดยใช้อำนาจผ่านคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี สมเด็จพระราชาธิบดีสามารถเรียกประชุมรัฐสภา ปิดประชุมรัฐสภาและยุบสภาผู้แทนราษฎรได้ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี

๒) สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๒๒ คน โดยสมาชิกจำนวน ๒๐๙ คน ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในรัฐต่างๆ สำหรับสมาชิกที่เหลืออีกจำนวน ๑๓ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนจาก ๓ เขตการปกครอง คือ กัวลาลัมเปอร์ ๑๑ คน ลาบวน และปุตราจายา อย่างละ ๑ คน ทั้งนี้ พรรคการเมืองที่ได้รับเสียงข้างมากในการเลือกตั้งจะได้รับสิทธิจัดตั้งรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐมาเลเซีย สภาผู้แทนราษฎรมีวาระคราวละ ๕ ปี

๓) วุฒิสภา ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๗๐ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี โดยต้องไม่ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ อายุของวุฒิสภาก็จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากการยุบสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภามาจากสมาชิก ๒ ประเภท คือ ประเภทแรกมาจากการสรรหาจำนวน ๒๖ คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากสภานิติบัญญัติประจำรัฐ ทั้ง ๑๓ รัฐ รัฐละ ๒ คน เพื่อเสนอให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ประเภทที่สองมาจากการแต่งตั้ง มีจำนวน ๔๔ คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากสมเด็จพระราชาธิบดีตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา

๑. พิจารณาและให้ความเห็นชอบในประเด็นที่อาจสร้างผลกระทบในวงกว้างต่อการบริหารสหพันธรัฐ

๒. ให้ความเห็นชอบร่างรัฐบัญญัติ แก้ไขรัฐบัญญัติที่มีอยู่แล้ว ตรวจสอบนโยบายของรัฐบาลกลาง พิจารณาร่างงบประมาณของรัฐบาลกลาง และให้การรับรองการบังคับใช้มาตรการภาษีใหม่

๓. ทำหน้าที่ในการประชุมเพื่ออภิปรายวิพากษ์วิจารณ์และประเมินผลการดำเนินงานของรัฐบาล รวมทั้งให้ความสนใจกับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริหารงานของภาครัฐ

๒. กระบวนการประชุมรัฐสภา/กระบวนการตรากฎหมาย

ในการตราพระราชบัญญัติต้องดำเนินการโดยผ่านการพิจารณาจากทั้งสองสภา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. ชั้นเสนอร่างพระราชบัญญัติ ผู้ที่มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติได้แก่ คณะรัฐมนตรี และสมาชิกวุฒิสภา

๒. วาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการ เมื่อได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติมายังสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรจะนำบรรจุในระเบียบวาระการประชุมและนำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภา แล้วจึงนำร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่ที่ประชุมสภาในวาระที่ ๒ ต่อไป

๓. วาระที่ ๒ ชั้นพิจารณา เมื่อร่างพระราชบัญญัติได้ผ่านวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการแล้ว จะมีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ทั้งนี้ จะต้องมีการส่งร่างพระราชบัญญัติให้สมาชิกทุกคนได้อ่านก่อนที่จะเริ่มประชุมในวาระที่ ๒ การพิจารณาในวาระนี้ให้มีการอภิปรายทั้งหลักการเหตุผลและเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติโดยละเอียด ซึ่งจะเป็นการพิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภา เว้นแต่จะมอบหมายให้คณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งทำหน้าที่พิจารณาแทน

๔. วาระที่ ๓ ชั้นลงมติ เป็นขั้นตอนต่อจากการพิจารณาเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ หากร่างพระราชบัญญัติผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรจะถูกส่งต่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และหากร่างพระราชบัญญัติผ่านความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว เลขานุการของทั้ง ๒ สภา จะตรวจสอบความถูกต้องของร่างพระราชบัญญัติโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อร่างพระราชบัญญัติได้ผ่านความเห็นชอบจากทั้งสองสภาแล้วให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสนอต่อสมเด็จพระราชาธิบดี เพื่อลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับจากที่ได้เสนอต่อสมเด็จพระราชาธิบดี

รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรไทย

๑. ระบบรัฐสภา

รัฐสภาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยมีสมาชิกรัฐสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ทั้งนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๕๐๐ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน ๓๗๕ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวน ๑๒๕ คน สำหรับวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวม ๑๕๐ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๖ ปี ซึ่งมาจากสมาชิก ๒ ประเภท คือ ประเภทแรกเป็นสมาชิกที่มาจากจากการเลือกตั้งของประชาชนจากทุกจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน (ปัจจุบันมี ๗๖ จังหวัด และกรุงเทพมหานคร) และประเภทที่สองเป็นสมาชิกที่มาจากสรรหาเท่ากับจำนวน ๑๕๐ คน ลดด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากจากการเลือกตั้ง

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภามีดังนี้ คือ ๑) อำนาจในการตรากฎหมาย ๒) อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ๓) อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกัผลประโยชน์ของแผ่นดินในกรณีต่างๆ และ ๔) อำนาจหน้าที่ในการสรรหาและถอดถอนบุคคลในองค์กรต่างๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

สภาผู้แทนราษฎรจะเปิดสมัยประชุมปีละ ๒ ครั้ง คือ ๑) การประชุมสมัยสามัญทั่วไป และ ๒) การประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติ โดยสมัยประชุมสามัญครั้งหนึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วัน ส่วนการเปิดประชุมสมัยวิสามัญสามารถดำเนินการได้เมื่อมีการเสนอต่อที่ประชุมในกรณีที่เป็น

การจัดระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรจะจัดลำดับ ดังนี้

๑. กระทุ้งถาม
๒. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
๓. รับรองรายงานการประชุม
๔. เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว
๕. เรื่องที่ค้างพิจารณา

๖. เรื่องที่เสนอใหม่

๗. เรื่องอื่น ๆ

การตราพระราชบัญญัติ

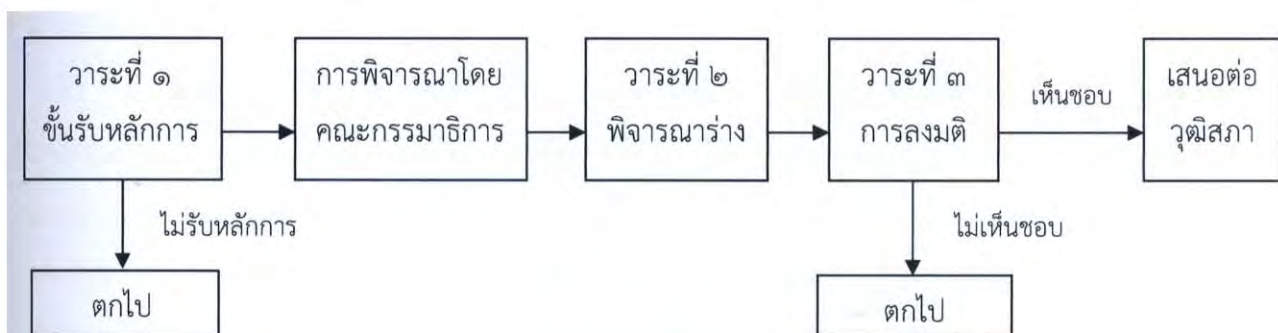
ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้โดย ๑) คณะรัฐมนตรี ๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๓) ศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาลหรือประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการ ๔) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน โดยเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้เฉพาะหมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยและหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจะต้องเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนที่จะเสนอต่อให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาเป็น ๓ วาระ ดังนี้

วาระที่ ๑ เป็นการพิจารณาหลักการทั่วไปของร่างพระราชบัญญัติว่าสมควรจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและการลงมติดังกล่าว สภาผู้แทนราษฎรจะให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการก็ได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่สภามีมติ ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในลำดับต่อไปเป็นวาระที่ ๒ แต่ถ้าสภาผู้แทนราษฎรมีมติไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใด ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

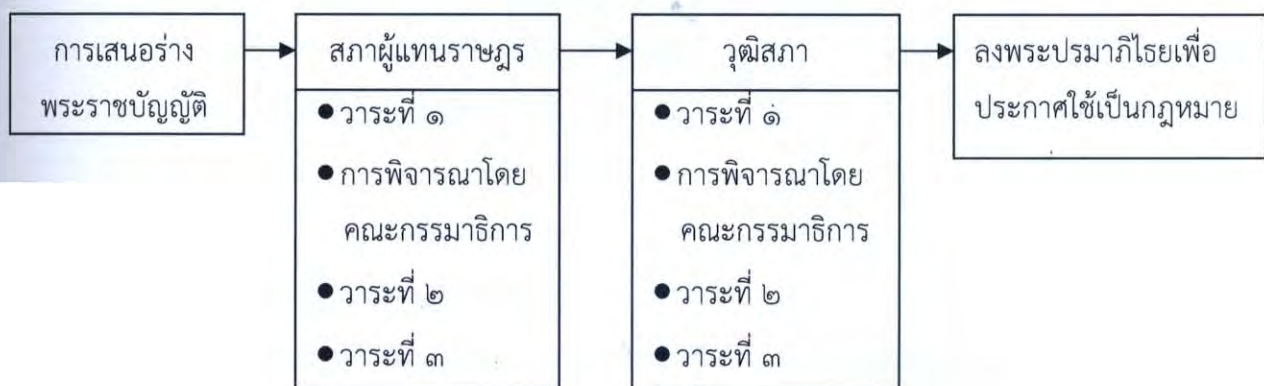
วาระที่ ๒ เป็นการพิจารณาในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติเรียงตามมาตรา โดยคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการวิสามัญ หรือคณะกรรมการเต็มสภา ตามปกติที่ประชุมจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการเฉพาะ ส่วนการพิจารณาโดยคณะกรรมการเต็มสภาจะกระทำต่อเมื่อคณะรัฐมนตรีร้องขอหรือเมื่อสมาชิกเสนอญัตติ โดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน และที่ประชุมอนุมัติ

วาระที่ ๓ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๓ เป็นการให้ที่ประชุมลงมติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติ โดยไม่มีการอภิปราย ในกรณีที่สภาลงมติไม่ให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัตินั้น ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป แต่ในกรณีที่สภามีมติให้ความเห็นชอบให้ประธานสภาดำเนินการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

กระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎร

กระบวนการตรากฎหมายโดยรัฐสภา

รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน

๑. ระบบรัฐสภา

รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน ประกอบด้วย ๒ สภาคือ สภาผู้แทนราษฎร (Legislative Chamber) และวุฒิสภา (The Senate) สภาผู้แทนราษฎรมีสมาชิกจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๐๐ คน โดย ๘๔ คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตจากจังหวัด เขตการปกครองตนเองสาธารณรัฐคารากัลปาสถาน และนครทาชเคนท์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน อย่างละจำนวนเท่าๆ กัน และอีก ๑๖ คน มาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี วุฒิสมาชิกต้องเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การศึกษา อุตสาหกรรม เป็นต้น โดยทั้ง ๒ สภามีวาระคราวละ ๕ ปีเท่ากัน

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน ประกอบด้วย

๑. การบริหารงานภายใต้งานนิติบัญญัติที่รับผิดชอบ
๒. การติดตามศึกษาการบริหารจัดโครงสร้างองค์กรของฝ่ายบริหาร
๓. การศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๔. การศึกษาติดตามด้านเศรษฐกิจของประเทศ
๕. การกำกับ ควบคุมและตรวจสอบด้านอื่น ๆ

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของรัฐสภา สามารถจำแนกการประชุมออกเป็น ๒ ระดับ คือ

๑. การประชุมในระดับคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ทำการศึกษาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในเบื้องต้น ในการประชุมของคณะกรรมการจะต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยสามารถดำเนินการประชุมได้ในระหว่างเปิดสมัยประชุมของรัฐสภา แต่ถ้าจำเป็นต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการเร่งด่วน คณะกรรมการสามารถ ดำเนินการประชุมระหว่างปิดสมัยการประชุมได้ นอกจากนี้ ในการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น จะต้องเชิญองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมด้วย ได้แก่ ตัวแทนจากหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และตัวแทนจากสื่อมวลชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

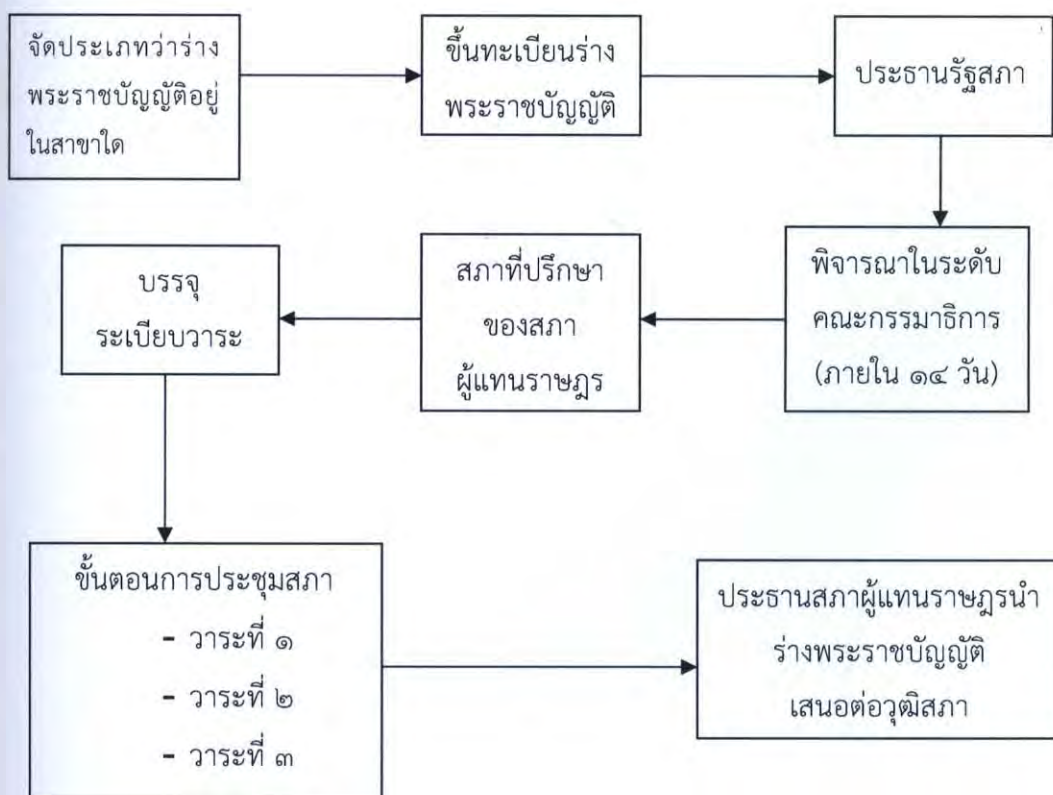
๒. การประชุมในระดับสภา จะสามารถดำเนินการประชุมได้ระหว่างที่อยู่ในสมัยเปิดประชุมสภา โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ทำการแรกของเดือนกันยายนไปจนถึงวันที่ทำการสุดท้ายของเดือนมิถุนายนในปีถัดไป

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะครบองค์ประชุม และอาจต้องเชิญประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา อัยการสูงสุด เข้าร่วมประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินั้นๆ

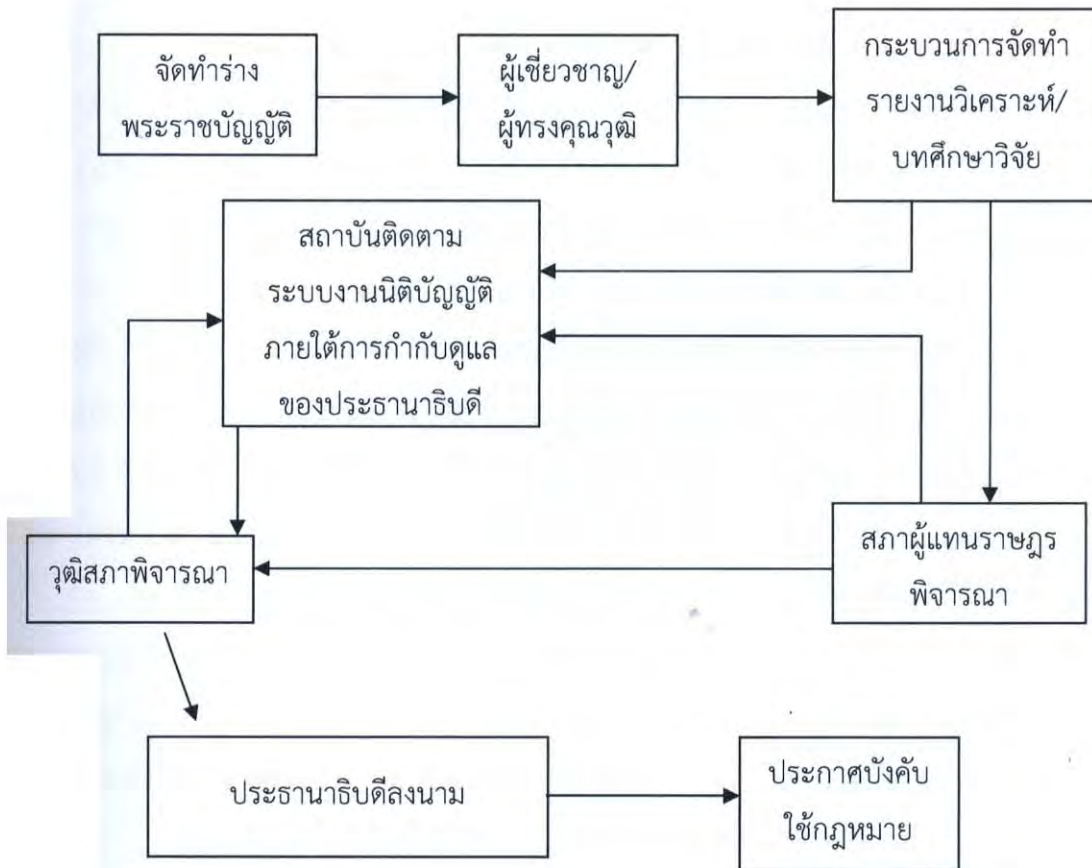
อำนาจหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร มีดังนี้

๑. จัดทำเอกสารหรือประเด็นที่เข้าสู่การพิจารณาหรือในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
๒. เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
๓. ประสานความร่วมมือการดำเนินงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการธิการสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการธิการของวุฒิสภา
๔. มอบหมายความรับผิดชอบงานในส่วนต่างๆ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
๕. การดำเนินการติดตามกฎหมายที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐอุซเบกิสถานและกฎหมายของรัฐสภา

**กระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎร
ภายหลังที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภา**

กระบวนการร่างพระราชบัญญัติ

รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

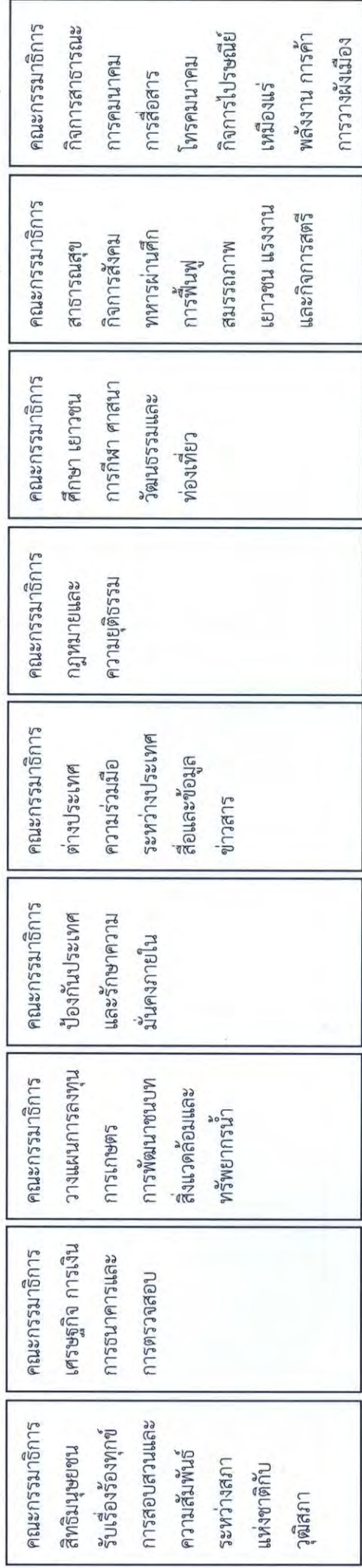
๑. ระบบรัฐสภา

รัฐสภาแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นระบบรัฐสภาคู่ตามข้อตกลงสันติภาพกรุงปารีส เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ กัมพูชาจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ สมาชิกสภาแห่งชาติ (National Assembly) หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี ที่ผ่านมามีการเลือกตั้งมาแล้ว ๔ ครั้งคือ พ.ศ. ๒๕๓๖, ๒๕๔๑, ๒๕๔๖ และ ๒๕๕๑ และจะมีการจัดการเลือกตั้งครั้งต่อไปในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำหรับสมาชิกวุฒิสภา (The Senate) มีที่มาจากวิธีการคือ ๑) การเลือกตั้งโดยอ้อมจากเขตเลือกตั้ง จำนวน ๕๗ คน ๒) การเลือกตั้งโดยอ้อมจากสมาชิกสภาแห่งชาติ จำนวน ๒ คน และ ๓) จากการแต่งตั้งโดยกษัตริย์จำนวน ๒ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๖ ปี ที่ผ่านมามีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามาแล้ว ๓ ครั้งคือ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒, ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๕ ปัจจุบันสภาแห่งชาติมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๑๒๓ คน และวุฒิสภามีจำนวน ๖๑ คน

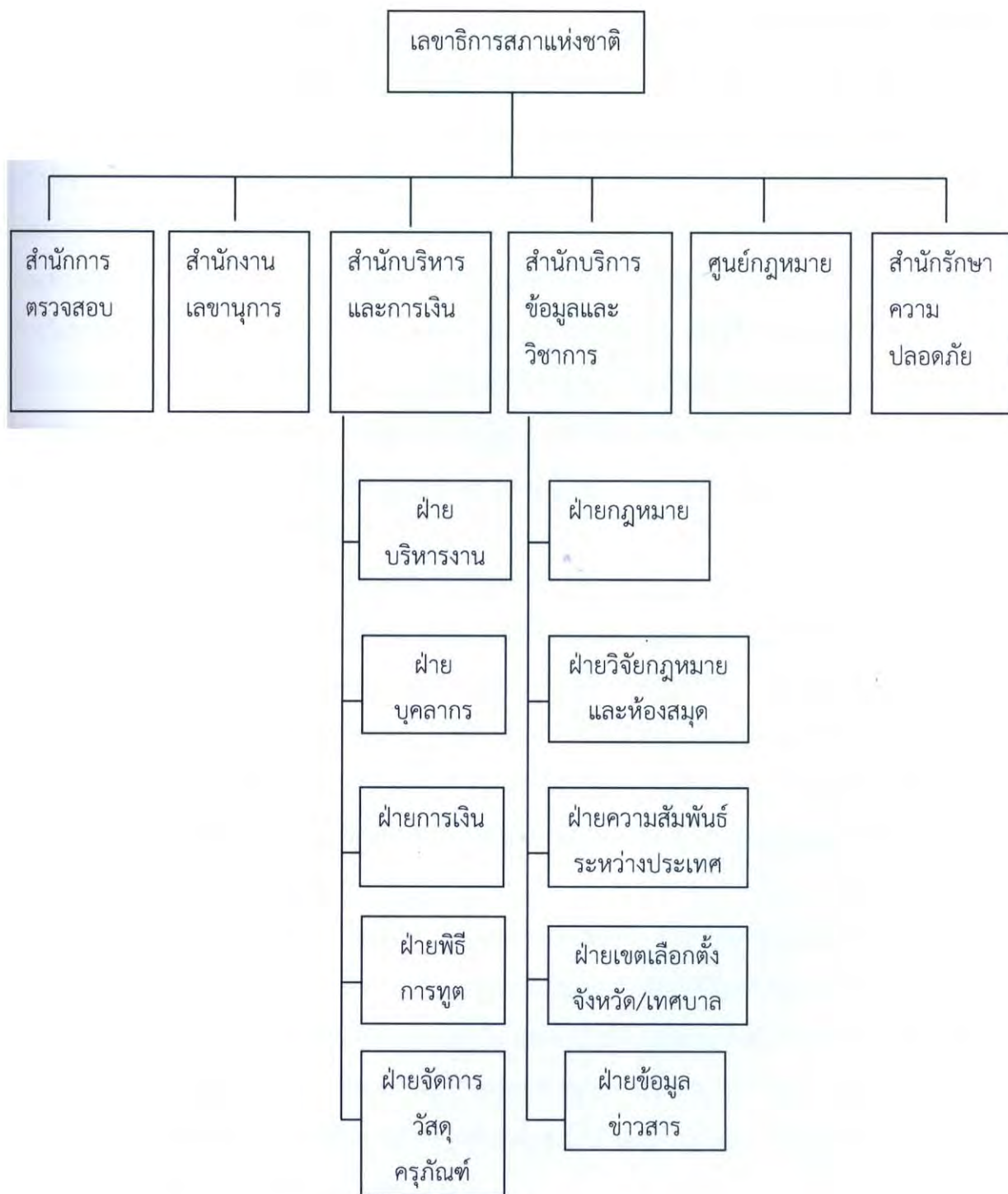
ทั้งนี้ โครงสร้างของสภาแห่งชาติ ประกอบด้วย ๓ องค์การคือ ๑) คณะกรรมาธิการถาวร ๒) คณะกรรมาธิการพิเศษ ๙ คณะ และ ๓) สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาแห่งชาติ โดยมีบทบาทอำนาจและหน้าที่คือ ๑) การตรากฎหมาย ๒) การเป็นตัวแทนของประชาชน ๓) การติดตามตรวจสอบ ๔) การแต่งตั้งฝ่ายบริหาร และ ๕) การพิจารณาศึกษาด้านงบประมาณแห่งชาติ

คณะกรรมาธิการถาวรของสภาแห่งชาติมีทั้งหมด ๙ คณะ ดังนี้

คณะกรรมการการถาวร

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาแห่งชาติ

๒. กระบวนการประชุมสภา/กระบวนการตรากฎหมาย

๒.๑ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติก่อนเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา

ร่างพระราชบัญญัติที่จะนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา สามารถเสนอได้โดยคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาแห่งชาติ หรือสมาชิกวุฒิสภา โดยจะผ่านขั้นตอนของคณะกรรมการถาวรก่อนเพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการพิเศษคณะใดเป็นผู้พิจารณา ในขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการพิเศษนั้น จะดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติในเบื้องต้น และจะมีการเชิญรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมาหารือและทบทวนเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ หลังจากนั้นคณะกรรมการพิเศษจะจัดทำรายงานผลการศึกษาและการวิเคราะห์เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติต่อคณะกรรมการถาวร เพื่อให้คณะกรรมการถาวรได้นำเนื้อหาของรายงานดังกล่าวพร้อมร่างพระราชบัญญัติบรรจุเข้าในระเบียบวาระการประชุมต่อไป เมื่อร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าสู่ที่ประชุมสภาตามระเบียบวาระ ประธานคณะกรรมการพิเศษผู้รับผิดชอบในการศึกษาจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลของร่างพระราชบัญญัติจะรายงานในที่ประชุมได้รับทราบพร้อมชี้แจงข้อเท็จจริงให้ที่ประชุมรับทราบต่อไป

๒.๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาแห่งชาติ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาแห่งชาตินั้น จะเป็นการพิจารณาเนื้อหาทั้งหมดของร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ เพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นควรจะได้รับหลักการในเบื้องต้นหรือไม่ โดยจะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยละเอียดเป็นรายหมวดและรายมาตรา โดยในบางครั้งที่ประชุมสภาแห่งชาติอาจใช้ระยะเวลาในการหารือ หรือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไม่นานนัก โดยอาจพิจารณาบางหมวดหรือบางมาตราเท่านั้น ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นลักษณะของการแก้ไขเพิ่มเติมในบางมาตราหรือบางหมวด

ข้อบังคับการประชุมได้กำหนดระยะเวลาให้สมาชิกสามารถอภิปรายร่างพระราชบัญญัติได้ไม่เกินคนละ ๒๐ นาที โดยที่ประธานในที่ประชุมอนุญาตให้สมาชิกคนอื่นได้มีโอกาสตอบข้อซักถามได้ แต่ต้องไม่เกินคนละ ๕ นาที ทั้งนี้ ในการอภิปรายแต่ละครั้ง ประธานในที่ประชุมจะให้มีการแสดงความคิดเห็นทั้งข้อสนับสนุนและข้อคัดค้านต่อร่างพระราชบัญญัติไปพร้อมๆ กัน อย่างไรก็ตาม หากประธานในที่ประชุมเห็นว่าหากมีประเด็นใดที่มีความน่าสนใจ เป็นประโยชน์หรือมีความจำเป็นต่อร่างพระราชบัญญัติ ก็สามารถเพิ่มเวลาให้แก่สมาชิกในการอภิปรายได้อีก ๑๐ นาที

๒.๓ การลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาแห่งชาติ

การลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาแห่งชาติสามารถกระทำได้เมื่อ

๑) มีสมาชิกเข้าประชุมมากกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ในกรณีที่ต้องการมติเสียงส่วนใหญ่เกิน

๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๒) มีสมาชิกเข้าประชุมมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดในกรณีที่ต้องการมติเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ในการลงมติร่างพระราชบัญญัติในที่ประชุมสภาสามารถกระทำได้ ๓ รูปแบบคือ ๑) การยกมือในที่ประชุม ๒) การลงคะแนนเสียงแบบเปิดเผย และ ๓) การลงคะแนนเสียงโดยวิธีลับ

๒.๔ การพิจารณาในขั้นตอนของวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการเห็นชอบจากสภาแห่งชาติจะส่งให้วุฒิสภาได้พิจารณาในลำดับต่อไป ทั้งนี้ กระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับการพิจารณาของสภาแห่งชาติ โดยมีระยะเวลาในการตรวจสอบพิจารณาและเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ในกรณีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เร่งด่วน อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๕ วันทำการ เมื่อวุฒิสภาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแล้ว จึงประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป ในกรณีที่วุฒิสภาได้เสนอให้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ วุฒิสภาจะส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นไปที่สภาแห่งชาติเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบตามข้อเสนอแก้ไขของวุฒิสภาอย่างใดก็ได้

๒.๕ การประกาศบังคับใช้กฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาแห่งชาติและวุฒิสภาแล้ว ให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยประธานรัฐสภาจะส่งร่างพระราชบัญญัติและส่งเอกสารประกอบที่ผ่านการเห็นชอบจากรัฐสภาเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย กฎหมายทุกฉบับที่ผ่านการลงพระปรมาภิไธยแล้วจะต้องประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลบังคับใช้ หากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสภาแห่งชาติและวุฒิสภาจะต้องส่งไปยังสภาที่ปรึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อตรวจสอบเนื้อหาให้มีความถูกต้องตรงตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก่อนที่จะนำไปประกาศใช้ต่อไป

๒.๖ การตรวจสอบความถูกต้องของกฎหมาย

สภาที่ปรึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญมีอำนาจในการพิจารณาหรือตีความเนื้อหาของกฎหมายที่ผ่านจากการเห็นชอบจากสภาแห่งชาติและวุฒิสภา เพื่อศึกษาและติดตามว่ากฎหมายที่จะประกาศใช้ มีความขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ นอกจากนี้ พระมหากษัตริย์ นายกรัฐมนตรี ประธานสภาแห่งชาติ สมาชิกสภาแห่งชาติไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ประธานวุฒิสภา หรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด สามารถร้องขอต่อสภาที่ปรึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้ศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหากฎหมายที่ผ่านการเห็นชอบจากรัฐสภาได้ โดยระยะเวลาการพิจารณากฎหมายว่าเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือพิจารณาว่ามีความขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ต้องกระทำภายในระยะเวลา ๓๐ วัน ทั้งนี้ ประชาชนสามารถยื่นคำร้องให้มีการตรวจพิจารณาเนื้อหาของกฎหมายต่อสภาที่

ปรึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญได้เช่นกัน โดยยื่นผ่านทางสมาชิกสภาแห่งชาติ ประธานสภาแห่งชาติ สมาชิกวุฒิสภา หรือประธานวุฒิสภาได้ทางใดทางหนึ่ง

๒.๗ การแก้ไขกฎหมาย

ในการแก้ไขกฎหมายนั้น พระมหากษัตริย์ นายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภาพร้อมสมาชิกรัฐสภาที่เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด สามารถเสนอญัตติขอแก้ไขกฎหมายต่อที่ประชุมรัฐสภาได้ ทั้งนี้ ในการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ ต้องมีสมาชิกเสนอเข้าชื่อขอแก้ไขกฎหมายไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ทั้งนี้ การขอเสนอแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มหรือลดการจัดเก็บภาษีจากประชาชนไม่สามารถกระทำได้

สภาที่ปรึกษาประชาชนแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

๑. ระบบรัฐสภา

ปัจจุบัน สภาที่ปรึกษาประชาชน (People's Consultative Assembly : MPR) หรือรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประกอบด้วย ๒ สภา คือ สภาผู้แทนราษฎร (the People's Representative Council : DPR) ซึ่งมีสมาชิก ๕๖๐ คน และสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (the Regional Representative Council : DPD) มีสมาชิก ๑๓๒ คน สมาชิกของทั้ง ๒ สภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี ทั้งนี้ อินโดนีเซียใช้ระบบสภาคู่ภายหลังการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๐๐๔ โดยจัดตั้งสภาผู้แทนระดับภูมิภาคให้เป็นสภาสูงของประเทศ ซึ่งการจัดตั้งสภาแห่งนี้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มตัวแทนของประชาชนในระดับภูมิภาคให้เข้ามาทำหน้าที่ในสภาที่ปรึกษาประชาชน

สภาที่ปรึกษาประชาชนทำหน้าที่เป็นรัฐสภาอินโดนีเซีย และเป็นสถาบันที่มีอำนาจสูงสุดในรัฐ โดยรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่า “สภาที่ปรึกษาประชาชนเป็นสถาบันสูงสุดของรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยของปวงชนอย่างเต็มที่” ดังนั้น สภาที่ปรึกษาประชาชนจึงมีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติหรือแก้ไขรัฐธรรมนูญและแนวนโยบายแห่งรัฐ แต่งตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี และถอดถอนประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีในระหว่างการดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้

สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่คือ ๑) การตรากฎหมาย ๒) การควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหาร ๓) พิจารณางบประมาณของประเทศ สำหรับสภาผู้แทนระดับภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่คือ การเสนอและ/หรือให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การยุบหรือการรวมจังหวัด การบริหารทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ การเก็บภาษี การจัดระบบการศึกษาและศาสนา โดยให้รวบรวมข้อมูลดังกล่าวเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรทำการพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ในสมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎร เวลาทำการหรือเวลาประชุมคือ ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ๑๓.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. และ ๒๐.๐๐ - ๒๒.๓๐ น. โดยมีเวลาพักสำหรับการสวดมนต์ รับประทานอาหารกลางวันและอาหารเย็น ทั้งนี้ อาจมีการอภิปรายนอกเวลาทำการได้ ใน ๑ ปี มีช่วงปิดสมัยประชุม ๔ ครั้ง ระยะเวลา ๒ สัปดาห์ - ๑ ๑/๒ เดือน

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับการจัดสรรบุคลากรและทรัพยากรต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ อาทิ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ช่วยประจำสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคน ผู้เชี่ยวชาญประจำ

คณะกรรมการแต่ละคณะ ผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยของศูนย์วิจัยประจำสภา นักร่างกฎหมาย นักวิจัยงบประมาณ เจ้าหน้าที่ด้านบริหารจัดการ เจ้าหน้าที่บันทึกการประชุม ฐานข้อมูลและงานวิชาการต่างๆ ค่าใช้จ่ายสำหรับที่พัก ค่าติดต่อสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ และค่าเบี้ยเลี้ยงต่างๆ เช่น ค่าเดินทางทั้งในประเทศและต่างประเทศ และค่าเสื้อผ้า เป็นต้น สำหรับประธานสภาผู้แทนราษฎรมีผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน มีเจ้าหน้าที่บริหารจัดการ ๘ - ๑๐ คน และมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ทำหน้าที่ดูแลโดยเฉพาะ

ในการพิจารณาร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถอภิปรายร่างกฎหมายได้อย่างเต็มที่ ไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการอภิปรายของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน ในกรณีลงมติ จะตัดสินโดยใช้หลักฉันทามติ (consensus) ซึ่งเป็นการลงมติตามประเพณีแบบแผนดั้งเดิมของอินโดนีเซีย ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจในระดับใดของประเทศ อินโดนีเซียยังคงยึดหลักที่ว่า “พิจารณาและตัดสินโดยเอกฉันท์” (*musyawarah-mufakat / deliberation and consensus*) ซึ่งหมายความว่า ในการพิจารณาหรืออภิปรายนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสื่ออย่างเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ อย่างเต็มที่ แต่การจะได้มาซึ่งมตินั้น สมาชิกทุกคนจะต้องลงมติเห็นชอบร่วมกันอย่างเป็นเอกฉันท์ แนวทางนี้ทำให้สถาบันทางการเมืองมีความเข้มแข็ง มติที่ออกมาได้มาจากการอภิปรายอย่างเต็มที่ของทุกคนทุกฝ่าย อย่างไรก็ตาม แนวทางนี้ก็ทำให้การพิจารณาในสภาต้องใช้เวลาาน จึงทำให้การผ่านกฎหมายของสภาเป็นไปได้ยากและอาจเกิดการลอบบี้เป็นการภายในได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรองประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ดูแลการอภิปรายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามข้อบังคับการประชุม หากในขณะประชุมสภาได้เกิดสถานการณ์วุ่นวาย จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของสภาเข้ามาทำหน้าที่ระงับสถานการณ์ดังกล่าวตามคำสั่งของประธานในที่ประชุมสภา ดังนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องปฏิบัติหน้าที่/ภารกิจของตนเองตามข้อบังคับการประชุมและประมวลจริยธรรม โดยปกติแล้วการประชุมสภาจะเป็นการประชุมโดยเปิดเผยต่อสาธารณะ มีการถ่ายทอดทางสื่อต่างๆ และอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาร่วมฟังการอภิปรายในสภาได้ แต่ทั้งนี้ บุคคลภายนอกจะต้องทำตามระเบียบการรักษาความปลอดภัยของสภา อย่างเช่น ไม่นำอาวุธหรือสิ่งของที่เป็นอันตรายเข้ามาในบริเวณสภา

สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัตินั้น ได้อนุญาตให้สื่อมวลชนเข้ามาทำข่าวและร่วมสังเกตการณ์ได้ และประชาชนสามารถเข้าถึงรายงานการประชุมและกระบวนการพิจารณากฎหมายได้อย่างสมบูรณ์ตามกฎหมาย โดยสรุปรายงานการประชุมสภาจะพร้อมเผยแพร่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังจากที่มีการอภิปรายสิ้นสุดลง

สภาแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๑. ระบบรัฐสภา

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยประชาชนหรือสังคมนิยม - คอมมิวนิสต์ แบบรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลาง มีองค์กรแห่งสิทธิอำนาจสูงสุดคือ “พรรคประชาชนปฏิวัติลาว” และ “สภาแห่งชาติ” ซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติและเป็นองค์กรบริหารอำนาจสูงสุดฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการขึ้นตรง ได้รับแต่งตั้งและต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภาแห่งชาติ

สภาแห่งชาติเป็นองค์กรตัวแทนของประชาชน เป็นองค์กรตัวแทนแห่งสิทธิ อำนาจและผลประโยชน์ของประชาชน เป็นองค์กรอำนาจแห่งรัฐและเป็นองค์กรนิติบัญญัติที่มีสิทธิพิจารณาข้อตัดสินใจหรือปัญหาสำคัญของชาติ รวมทั้งติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของคณะรัฐบาล ศาลประชาชนและองค์กรอัยการประชาชน ทั้งนี้ ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติเพื่อเป็นตัวแทน ซึ่งการเลือกตั้งเป็นไปตามหลักการเสมอภาค ลงคะแนนโดยตรงและลับ สภาแห่งชาติมีวาระคราวละ ๕ ปี นับแต่การประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติจนถึงการประชุมปฐมฤกษ์ของสภาแห่งชาติชุดใหม่

องค์ประกอบและโครงสร้างของสภาแห่งชาติประกอบด้วย ประธานสภาแห่งชาติ รองประธานสภาแห่งชาติ คณะประจำสภาแห่งชาติ คณะกรรมการ สมาชิกสภาแห่งชาติ และห้องว่าการสภาแห่งชาติ (หน่วยงานสนับสนุน)

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

สภาแห่งชาติจัดการประชุมดังต่อไปนี้ การประชุมปฐมฤกษ์ (เป็นการประชุมครั้งแรกของสภาแห่งชาติชุดใหม่) การประชุมสมัยสามัญ การประชุมสมัยวิสามัญ และการประชุมของคณะกรรมการ ในการประชุมปฐมฤกษ์จะมีการเลือกประธานและรองประธานสภาแห่งชาติ ซึ่งเป็นการลงคะแนนเสียงโดยลับ

สภาแห่งชาติเปิดการประชุมสมัยสามัญปีละ ๒ ครั้ง โดยมีคณะประจำสภาแห่งชาติเป็นผู้เรียกประชุม การประชุมสมัยสามัญครั้งที่ ๑ มีขึ้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ และครั้งที่ ๒ ระหว่างเดือนกันยายน สมัยประชุมหนึ่งมีระยะเวลาประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ การประชุมสมัยสามัญครั้งที่ ๑ พิจารณากฎหมายข้อตัดสินใจ หรือปัญหาทั่วไปของสภาแห่งชาติ ส่วนการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ ๒ นั้น รับฟังคำแนะนำและพิจารณาผลการปฏิบัติงานประจำปีของรัฐบาล พิจารณารับรองแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและแผนงบประมาณแห่งรัฐ รับฟังคำแนะนำและพิจารณาผลการปฏิบัติงานประจำปีของประธานศาลประชาชนสูงสุดและอัยการประชาชนสูงสุด

นอกจากนี้ สภาแห่งชาติอาจเปิดการประชุมสมัยวิสามัญ หรือการประชุมสมัยพิเศษได้ตามมติของ คณะประจำสภาแห่งชาติโดยการเสนอของประธานประเทศ หรือนายกรัฐมนตรี หรือสมาชิกสภาแห่งชาติ จำนวน ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด การประชุมสมัยวิสามัญของสภาแห่งชาติเปิดขึ้นในระหว่างที่มีได้มี การประชุมสมัยสามัญ เพื่อพิจารณาตัดสินและรับรองปัญหาที่มีความจำเป็น การประชุมสมัยพิเศษของ สภาแห่งชาติอาจเปิดขึ้นเพื่อพิจารณาตัดสินและรับรองปัญหาเฉพาะหน้าหรือปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญของ ประเทศ

การประชุมของสภาแห่งชาติให้ดำเนินการอย่างเปิดเผย โดยในกรณีจำเป็นคณะประจำสภาแห่งชาติ จะตกลงให้ประชุมลับตามข้อเสนอของประธานประเทศ หรือนายกรัฐมนตรีก็ได้ การประชุมของสภาแห่งชาติ จะเปิดประชุมได้ก็ต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมการประชุมมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และมติของที่ ประชุมสภาแห่งชาติจะบังคับใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมการ ประชุม (เว้นแต่กรณียกเว้นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ)

สำหรับกระบวนการตรากฎหมายนั้น หน่วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าว ได้แก่ สภาแห่งชาติ ประธานประเทศ รัฐบาล ศาลประชาชน อัยการสูงสุด แนวร่วมประชาชนสร้างชาติ (Lao Front for National Construction) และองค์กรมวลชนต่างๆ (mass organisations)

งานระบบกฎหมายและการออกกฎหมายของ สปป.ลาว นั้น แบ่งพิจารณาได้เป็น ๒ ด้านหลัก คือ

๑. การตราและปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กระบวนการตราและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายจะดำเนินการ ตามแผนการปฏิบัติงาน ๕ ปี ของสภาแห่งชาติ (ตามวาระของสภาแห่งชาติ) ซึ่งจะกำหนดว่าจะมีการตรา กฎหมาย หรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายใดบ้าง รัฐบาลโดยหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายนั้น หรือหน่วยงาน (เจ้าของ) ผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น จะมีการประสานงานรวบรวมความเห็นและข้อมูลเพื่อ ประกอบความเห็นต่อร่างกฎหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันจัดทำร่างกฎหมายนั้นขึ้น เมื่อได้จัดทำ ร่างกฎหมายเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงเสนอกระทรวงยุติธรรมเพื่อพิจารณารับรอง แล้วจึงเสนอต่อรัฐบาล เมื่อคณะ รัฐบาลลงมติรับรองแล้วจึงเสนอต่อสภาแห่งชาติ

ขั้นตอนการพิจารณาร่างกฎหมายในการประชุมสภาแห่งชาตินั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้รับผิดชอบนำเสนอร่างกฎหมายร่วมกับคณะกรรมการกฎหมายและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง โดยมีรัฐมนตรีทำหน้าที่เสนอวัตถุประสงค์ของกฎหมายต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติ ส่วนคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบร่างกฎหมายนั้นนำเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาเป็นรายมาตรา (อ่านและพิจารณา เรียงตามรายมาตรา) ถ้ามีข้อคิดเห็น หรือมีการขอแปรญัตติเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการกฎหมายและ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ชี้แจง กรณีกฎหมายใดพิจารณา ได้ง่ายไม่ซับซ้อน อาจผ่านความเห็น หรือขอมติเป็นรายหมวดหรือรายภาค ถ้ากฎหมายฉบับใดยาก หรือ

ข้อข้อ หรือเกี่ยวข้องกับสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน อาจพิจารณาผ่านความเห็นชอบ หรือขอมติเป็นรายมาตรา การลงคะแนนเสียงให้ลงคะแนนเสียงโดยลับ การผ่านความเห็นชอบ หรือมติจะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุม เมื่อกฎหมายนั้นได้รับมติเห็นชอบจากสภาแห่งชาติแล้ว ให้คณะกรรมการการกฎหมายปรับปรุงตามความเห็นและคำแนะนำ แล้วนำกลับเข้าที่ประชุมสภาแห่งชาติอีกครั้งในวันสุดท้ายของสมัยการประชุมนั้นเพื่อรับรองให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป

๒. งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบังคับใช้กฎหมาย เมื่อกฎหมายใดได้รับการลงมติบังคับใช้จากสภาแห่งชาติแล้ว กระทรวงผู้รับผิดชอบหรือดูแลการบังคับใช้กฎหมาย จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนั้นต่อหน่วยงานขึ้นตรงและเกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับส่วนกลางถึงท้องถิ่น ซึ่งเป็นการให้ความรู้เพื่อการบังคับใช้กฎหมายและปฏิบัติงานได้

กระบวนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กฎหมายนั้นมีความหลากหลายนับแต่การประชาสัมพันธ์และโฆษณาทางสื่อ ตลอดจนการจัดทำเอกสารทางวิชาการ อาทิ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสาร หนังสือ นอกจากนี้ อาจมีการจัดสอนในชั้นเรียนหรือสัมมนาตามสถาบันการศึกษา กฎหมายบางฉบับอาจจะจัดเข้าไปอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนภาคบังคับด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของกฎหมายนั้น

การตราและปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การบังคับใช้กฎหมายเป็นหลักการที่ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและให้ความสำคัญเท่าๆ กันทั้ง ๒ ด้าน และเป็นหลักการที่ประเทศซึ่งปกครองตามระบอบประชาธิปไตยประชาชน หรือสังคมนิยม - คอมมิวนิสต์ถือปฏิบัติ

รัฐสภาแห่งมองโกเลีย

๑. ระบบรัฐสภา

การล่มสลายของสหภาพโซเวียตและระบบคอมมิวนิสต์ได้ก่อให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในมองโกเลีย มีการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองการปกครองไปสู่ระบบเสรีประชาธิปไตยและได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๓๓ โดยให้ประธานาธิบดีซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนเป็นประมุขประเทศและมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นอกจากนี้ ให้ประชาชนมีสิทธิจัดตั้งพรรคการเมืองต่าง ๆ โดยได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (๒๕๓๕) บัญญัติให้รัฐสภาเป็นองค์กรสูงสุดของประเทศและเป็นสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐสภาของมองโกเลีย (The State Great Hural of Mongolia : SGH) เป็นระบบสภาเดี่ยว มีสมาชิกจำนวน ๗๖ คน โดยมีวาระ ๔ ปี สำหรับผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ และต้องเป็นผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

รัฐสภามองโกเลียมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ตรากฎหมายและแก้ไขกฎหมาย
๒. กำหนดแนวทางพื้นฐานของนโยบายประเทศ ทั้งนโยบายในประเทศและการต่างประเทศ
๓. กำหนดวันเลือกตั้งประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภา
๔. ตรวจสอบการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร
๕. ออกกฎหมายเพื่อให้อำนาจแก่ประธานาธิบดีภายหลังการเลือกตั้ง/แต่งตั้งประธานาธิบดี
๖. แต่งตั้ง หรือถอดถอนตำแหน่งสำคัญ ๆ ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และตำแหน่งอื่นๆ ที่อยู่ในองค์กรที่ต้องได้รับการตรวจสอบจากรัฐสภา
๗. กำหนดนโยบายด้านการเงิน ภาษีและงบประมาณของประเทศ และให้แนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
๘. ดูแลการนำกฎหมายและข้อมติของรัฐสภาไปปฏิบัติ
๙. กำหนดอาณาเขตของประเทศ
๑๐. กำหนดโครงสร้าง องค์กรประกอบและอำนาจของสภาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Council of Mongolia)
๑๑. ให้ความเห็นชอบการเปลี่ยนแปลงการบริหารและพื้นที่การบริหารของประเทศ ตามคำแนะนำของรัฐบาล

๑๒. ตรากฎหมายพื้นฐานของระบบ โครงสร้าง และการดำเนินงานของหน่วยปกครองตนเองในระดับท้องถิ่น
๑๓. แต่งตั้งตำแหน่งและยศระดับสูงของข้าราชการทหารและพลเรือน
๑๔. ออกกฎหมายนิรโทษกรรม
๑๕. ให้สัตยาบันหรือประกาศยกเลิกข้อตกลงระหว่างประเทศตามคำแนะนำของรัฐบาล
๑๖. จัดให้มีการลงประชามติ ตรวจสอบการลงประชามติและดูแลให้มีการปฏิบัติตามผลของการลงประชามติ
๑๗. ให้ความเห็นชอบ หรือเพิกถอนการประกาศสงคราม
๑๘. ประกาศกฤษฎีกาศึก หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน และให้ความเห็นชอบ หรือประกาศให้ผลเป็นโมฆะเนื่องจากการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยประธานาธิบดี

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

รัฐสภาองโกเลียเปิดสมัยประชุมสามัญทุกๆ ๖ เดือน และสมัยประชุมหนึ่งควรมีเวลาไม่น้อยกว่า ๗๕ วัน ภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ประธานาธิบดีจะเรียกประชุมสมัยแรกภายใน ๓๐ วัน ส่วนสมัยประชุมครั้งต่อไปเป็นการเรียกประชุมโดยประธานรัฐสภา

สำหรับการประชุมสมัยวิสามัญจะเปิดได้เมื่อสมาชิกรัฐสภาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ยื่นขอเปิดสมัยประชุมวิสามัญ หรือริเริ่มขอเปิดโดยประธานาธิบดี และประธานรัฐสภา ทั้งนี้เมื่อประธานาธิบดีประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือสงคราม รัฐสภาจะต้องเปิดประชุมเป็นพิเศษภายใน ๗๒ ชั่วโมง โดยไม่ต้องมีการประกาศล่วงหน้า

การประชุมรัฐสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมตามองค์ประชุมที่กำหนดไว้ ส่วนการลงมติในที่ประชุมรัฐสภาให้ใช้ระบบเสียงข้างมาก เว้นแต่รัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นๆ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การประชุมรัฐสภามีขึ้นทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ถ้าสมาชิกคนใดไม่สามารถเข้าประชุมได้ ต้องขออนุญาตจากประธานรัฐสภาก่อนที่การประชุมนั้นจะเริ่มขึ้น หากสมาชิกคนใดไม่มีเหตุอันควรเพียงพอที่จะไม่เข้าประชุมรัฐสภา ก็อาจไม่ได้รับอนุญาตจากประธานรัฐสภาได้

ในการลงมตินั้นมีทั้งแบบเปิดเผยและโดยลับ การลงมติแบบเปิดเผยจะใช้วิธีการยกมือ หรือใช้เครื่องนับคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ หากเป็นการลงคะแนนโดยลับจะลงคะแนนในบัตรลงคะแนน หรือใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเป็นการลงคะแนนโดยลับแบบใช้บัตรลงคะแนน จะต้องมีกรรมการตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่นับคะแนนและประกาศคะแนน คณะกรรมการนี้จะประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาจำนวนหนึ่ง ในการลงมติแต่ละครั้ง สมาชิกรัฐสภาจะต้องลงคะแนนด้วยตนเองและจะลงคะแนนแทนกันไม่ได้

ในการเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้รัฐสภาพิจารณานั้น ผู้มีสิทธิเสนอร่างกฎหมายคือ ประธานาธิบดี สมาชิกรัฐสภา หรือรัฐบาล ส่วนประชาชนและองค์กรต่างๆ มีสิทธิเสนอความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อร่างกฎหมายที่ได้มีการเสนอ ในระหว่างปี ๒๐๐๘ - ๒๐๑๒ มีการเสนอร่างกฎหมายทั้งหมด ๑,๑๔๒ ฉบับ (เป็นการเสนอโดยประธานาธิบดี ๔๕ ฉบับ โดยสมาชิกรัฐสภา ๓๖๐ ฉบับ โดยรัฐบาล ๗๓๗ ฉบับ) ทั้งนี้ เป็นร่างกฎหมายที่ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา ๑๕๙ ฉบับ และตกไป ๒ ฉบับ

ร่างกฎหมายที่ผ่านกระบวนการนิติบัญญัติและผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จะมีผลบังคับใช้เมื่อมีการประกาศในเอกสารข้อมูลของรัฐที่เรียกว่า “Turiin medeel” ในทุกๆ สัปดาห์ เลขานุการรัฐสภาจะประกาศกฎหมายต่างๆ ลงใน Turiin medeel เช่น กฎหมาย มติรัฐสภา พระราชกฤษฎีกา มติของศาลและมติของคณะรัฐมนตรี

รัฐสภาสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

๑. ระบบรัฐสภา

รัฐธรรมนูญแห่งฟิลิปปินส์ ปี ๑๙๘๗ แบ่งอำนาจออกเป็น ๓ ส่วน คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ประธานาธิบดีแห่งฟิลิปปินส์เป็นผู้ใช้อำนาจฝ่ายบริหาร ศาลสูงสุดและศาลในระดับรองที่ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการ และรัฐสภาแห่งฟิลิปปินส์ซึ่งประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ

รัฐธรรมนูญกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตและแบบบัญชีรายชื่อพรรค ปัจจุบัน สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกมี ๒๘๕ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตได้รับการเลือกตั้งจากเขตนิติบัญญัติตามสัดส่วนประชากรของพื้นที่แต่ละจังหวัด เมือง และกรุงมะนิลาตามจำนวนสถิติประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามระบบบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองมีจำนวน ร้อยละ ๒๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระ ๓ ปี และไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้เกินกว่า ๓ วาระ

รัฐธรรมนูญแห่งฟิลิปปินส์ กำหนดให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๔ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี วุฒิสภามีจำนวนสมาชิกที่น้อยกว่าสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าสมาชิกวุฒิสภาต้องผ่านการฝึกฝนการเป็นผู้นำระดับชาติ และต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศโดยไม่ถูกจำกัดในการแสดงความคิดเห็นและเพื่อผลประโยชน์ใดๆ ด้วยการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลนี้จะทำให้การปฏิบัติงานของวุฒิสภาเปี่ยมไปด้วยความรอบคอบมากกว่าสภาผู้แทนราษฎร

๒. กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

สภาผู้แทนราษฎรของฟิลิปปินส์เปิดสมัยประชุมสามัญปีละ ๑ ครั้ง ในวันจันทร์ที่สี่ของเดือนกรกฎาคม เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น ระยะเวลาของสมัยประชุมหนึ่งอาจจะยาวนานจนถึง ๓๐ วันสุดท้าย ก่อนจะเริ่มสมัยประชุมใหม่ ทั้งนี้ ประธานาธิบดีอาจเรียกให้มีการประชุมสามัญวิสามัญได้ทุกเมื่อตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประชุมร่วมกันในวันจันทร์ – พุธ เวลา ๑๖.๐๐ น. โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมสภา เว้นแต่ประธานสภาจะมอบหมายให้รองประธานคนใดคนหนึ่ง ผู้นำของสมาชิกฝ่ายเสียงข้างมากในสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกระบวนการตรากฎหมายจะต้องดำเนินการดังนี้ คือ

๑. ในร่างกฎหมาย ๑ ฉบับ ที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาจะต้องมีเนื้อหาหรือสาระสำคัญเพียงเรื่องเดียว (one bill, one subject matter)
๒. ร่างกฎหมายจะต้องผ่านการพิจารณาของ ๒ สภา ทั้ง ๓ วาระ เว้นแต่ประธานาธิบดีได้รับรองว่ามีความจำเป็นต้องออกกฎหมายอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันต่อภัยพิบัติสาธารณะ หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน
๓. ไม่ให้มีการพิจารณาแก้ไขร่างกฎหมายในวาระที่ ๓ และให้บันทึกการลงมติในวาระที่ ๓ ในบันทึกการประชุมสภาด้วย
๔. ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ให้นำส่งประธานาธิบดีเพื่อให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ประธานาธิบดีอาจยับยั้งร่างกฎหมายที่ส่งมานั้นได้
๕. ถ้าประธานาธิบดียับยั้งร่างกฎหมาย ให้ส่งร่างกฎหมายคืนพร้อมกับเหตุผลที่คัดค้านไปยังสภาที่เป็นผู้ริเริ่มร่างกฎหมายนั้น เพื่อให้มีการพิจารณาอีกครั้ง
๖. เมื่อสภาที่ริเริ่มร่างกฎหมายมีการพิจารณาทบทวนร่างกฎหมายแล้ว และมีมติยืนยันไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภา ให้ส่งร่างกฎหมายฉบับนั้นพร้อมด้วยเหตุผลคัดค้านไปยังอีกสภาหนึ่งเพื่อให้พิจารณาอีกครั้ง หากสภาที่สองมีมติยืนยัน ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภา ร่างกฎหมายนั้นย่อมมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย
๗. การลงมติในกรณีพิจารณาทบทวนร่างกฎหมายทั้งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ให้สมาชิกลงมติ “รับ” หรือ “ไม่รับ” เท่านั้น (yeas/nays)
๘. กรณีที่ประธานาธิบดียับยั้งร่างกฎหมาย จะต้องแจ้งไปยังสภาที่ริเริ่มร่างกฎหมายภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับร่างกฎหมายจากรัฐสภา ถ้าไม่เช่นนั้น ร่างกฎหมายนั้นจะมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายเสมือนกับประธานาธิบดีได้ลงนามแล้ว

นอกจากนี้ คณะกรรมการมีบทบาทเป็นอย่างยิ่งในการพิจารณาร่างกฎหมายสภาผู้แทนราษฎรมีคณะกรรมการ ๒ ประเภท คือ คณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ ในการพิจารณาร่างกฎหมายในชั้นกรรมการ กรรมการสามัญที่เกี่ยวข้องจะทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาในรายละเอียด เมื่อคณะกรรมการสามัญพิจารณาร่างกฎหมายทั้งฉบับแล้ว จะนำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยประธานคณะกรรมการมีหน้าที่รายงานการพิจารณาหรือชี้แจงการแก้ไขร่างกฎหมายต่อที่ประชุมสภา

ในกรณีที่ทั้งสองสภามีข้อคิดเห็นแตกต่างกันในร่างกฎหมาย จะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งก็คือคณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกที่แต่ละสภาแต่งตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาปัญหาและหาทางออกร่วมกันในข้อแตกต่างหรือข้อไม่เห็นด้วยในบทบัญญัติใดๆ ของร่างกฎหมาย ทั้งนี้ คณะกรรมการจะไม่ถูกจำกัดสิทธิใน

การหาข้อตกลงร่วมกันที่แตกต่างจากร่างกฎหมายเดิม โดยอาจเสนอบทบัญญัติใหม่ที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกัน หรืออาจจัดทำรายงานเสนอใหม่ทั้งหมด รายงานของคณะกรรมการการร่วมจะถูกส่งให้ทั้งสองสภาพิจารณาและรับรอง ทั้งนี้ ไม่อนุญาตให้แต่ละสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายของคณะกรรมการการร่วม

รัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๑. ระบบรัฐสภา

ตามรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ปี ๑๙๙๒ มาตรา ๘๓ บัญญัติให้สภาแห่งชาติ (National Assembly) เป็นองค์กรตัวแทนสูงสุดของประชาชนและเป็นองค์กรอำนาจรัฐสูงสุดของประเทศ สภาแห่งชาติเป็นองค์กรพิเศษที่มีอำนาจรัฐธรรมนูญและอำนาจนิติบัญญัติ สภาแห่งชาติได้จัดรูปแบบองค์กรตามหลักการประชาธิปไตยแบบรวมศูนย์ ดำเนินงานโดยการประชุมและใช้ระบบเสียงข้างมาก สภาแห่งชาติมีวาระ ๕ ปี

สภาแห่งชาติมีหน้าที่หลัก ๓ ประการ คือ

๑. ทำหน้าที่ตรากฎหมายและรัฐธรรมนูญของประเทศ
๒. ตัดสินใจนโยบายพื้นฐานของประเทศและการต่างประเทศ ด้านเศรษฐกิจสังคม ด้านการทหาร และความมั่นคงของประเทศ หลักการพื้นฐานขององค์ประกอบและกลไกดำเนินงานของประเทศ ความสัมพันธ์ด้านสังคมและกิจกรรมของประชาชน
๓. ตรวจสอบกิจกรรมการดำเนินการต่างๆ ของประเทศ

สภาแห่งชาติมีภารกิจที่สำคัญตามหมวดกฎหมายและองค์ประกอบของสภาแห่งชาติ มาตรา ๒ ดังต่อไปนี้

๑. ทำหน้าที่ตรา/แก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
๒. มีอำนาจอนุมัติการแต่งตั้ง ถอดถอน หรือตรวจสอบการบริหารหรือปฏิบัติงานของประธานาธิบดี คณะกรรมาธิการประจำสภาแห่งชาติ รัฐบาล ศาลสูงสุด และอัยการสูงสุด
๓. อนุมัติเรื่องการเงินของประเทศ รวมทั้งนโยบายด้านสังคม การเงินและเศรษฐกิจ งบประมาณ และภาษี
๔. รับรองการให้ยศตำแหน่งแก่ข้าราชการในกองทัพและทางการทูต
๕. ให้ความเห็นชอบในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการสงครามและมาตรการพิเศษด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ
๖. ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับนโยบายพื้นฐานด้านการต่างประเทศ การให้สัตยาบันต่อข้อตกลงระหว่างประเทศ

๒.กระบวนการประชุม/กระบวนการตรากฎหมาย

ตามรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ปี ๑๙๙๒ มาตรา ๘๖ กำหนดให้ ๑ ปี คณะกรรมาธิการประจำสภาแห่งชาติ (Standing Committee) ซึ่งประกอบด้วยประธานและรองประธานสภาแห่งชาติ และสมาชิกอื่นอีกจำนวนหนึ่ง ต้องเปิดการประชุมสมัยสามัญ ๒ ครั้ง สมัยประชุมมีระยะเวลาประมาณ ๓๐ วัน สมัยประชุมสามัญกลางปีจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม ส่วนสมัยประชุมสามัญปลายปีจัดขึ้นในเดือนตุลาคม ทั้งนี้ อาจเปิดสมัยการประชุมวิสามัญได้ตามคำร้องขอของประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาแห่งชาติไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือคณะกรรมาธิการประจำสภาแห่งชาติ

คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติอาจพิจารณาเรียกประชุมสมัยสามัญก่อนเริ่มการประชุมไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และเรียกประชุมสมัยวิสามัญของสภาแห่งชาติก่อนเริ่มการประชุมไม่น้อยกว่า ๗ วัน เอกสารที่จะต้องพิจารณาในระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้นจะต้องจัดส่งให้สมาชิกสภาแห่งชาติพร้อมกับหนังสือนัดประชุมสภาแห่งชาติ สภาแห่งชาติอภิปรายและมีมติรับรองแต่ละวาระการประชุมในที่ประชุมใหญ่ของสภาแห่งชาติ หากจำเป็นสภาแห่งชาติอาจพิจารณาให้มีการอภิปรายในที่ประชุมคณะกรรมการชนชาติ (Nationality Council) หรือคณะกรรมการของสภาแห่งชาติ (Commissions of National Assembly) โดยมีคณะหรือกลุ่มสมาชิกสภาแห่งชาติเข้าร่วมประชุมได้ตามสมควร

การประชุมสภาแห่งชาติจะจัดขึ้นอย่างเปิดเผย เว้นแต่สภาแห่งชาติจะจัดให้มีการประชุมลับได้ตามคำร้องขอของประธานาธิบดี คณะกรรมการประจำสภาแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี หรือสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติ ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีที่มีได้เป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ ผู้แทนของหน่วยงานรัฐ องค์กรเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานกองทัพ องค์กรสื่อมวลชน ประชาชน และอาคันตุกะจากประเทศต่างๆ อาจได้รับเชิญให้เข้าร่วมฟังการประชุมของสภาแห่งชาติได้ สำหรับประธานสภาแห่งชาตินั้น มีหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ควบคุมการประชุมและการดำเนินงานของสภาแห่งชาติให้เป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับการประชุมของสภาแห่งชาติ นอกจากนี้ ประธานสภาแห่งชาติยังมีอำนาจลงนามเพื่อรับรองกฎหมายและมติของสภาแห่งชาติ และทำหน้าที่เป็นตัวแทนขององค์กรในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในส่วนขององค์กรนิติบัญญัติ

สำหรับกระบวนการตรากฎหมาย ร่างกฎหมายที่จะส่งให้สภาแห่งชาติพิจารณานั้น จะต้องได้รับการพิจารณาทบทวนจากคณะกรรมการชนชาติ และคณะกรรมการของสภาแห่งชาติ โดยจะดูที่เนื้อหาของร่างกฎหมายและองค์ประกอบต่างๆ ว่าสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามหรือไม่ ทั้งนี้ อาจมีการพิจารณาทบทวนร่างกฎหมายได้มากกว่า ๑ ครั้ง เมื่อคณะกรรมการชนชาติและคณะกรรมการของสภาแห่งชาติพิจารณาทบทวนร่างกฎหมายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งร่างกฎหมายต่อไปที่ คณะกรรมาธิการประจำสภาแห่งชาติเพื่อให้พิจารณาและแสดงข้อคิดเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าว

เมื่อร่างกฎหมายผ่านการพิจารณาของทั้ง ๓ หน่วยงานข้างต้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการพิจารณาและอภิปรายร่างกฎหมายของสภาแห่งชาติ ในการอภิปรายนั้น สมาชิกสภาแห่งชาติที่ต้องการอภิปรายจะต้องมีการลงชื่อเพื่อขออภิปรายและจะขออภิปรายซ้ำในประเด็นเดิมไม่ได้ ในการลงมติในที่ประชุม ประธานสภาแห่งชาติจะต้องแจ้งเรื่องที่จะลงมติอย่างชัดเจน สมาชิกสภาแห่งชาติสามารถลงมติเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียง แต่ไม่สามารถลงมติในนามของสมาชิกคนอื่นได้ การลงมติดำเนินการได้ ๓ วิธี คือ การลงมติโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยลับ หรือโดยการยกมือ

หมายเหตุ : แพลและเรียบเรียงจากเอกสารประกอบการสัมมนา และข้อมูลบางส่วนจากสำนักภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

National Assembly Research Service

#1 Uisadang-ro, Yeongdeungpo-gu Seoul 150-703

Republic of Korea

e-mail: planteam@nars.go.kr

**Asian Parliamentary Research Services Forum (APRF)
Agreement Form (Draft)**

1. Purpose

The Asian Parliamentary Research Services Forum Agreement has been developed to ensure firm communication is established between the NARS and the delegate of the 3rd International Seminar for parliamentary Research Services in Asia. The signed Asian Parliamentary Research Services Forum Agreement Form enables the expectations by the NARS and the delegate to be used as a guide to the launching of the APRF.

By formalizing the early stage discussions between all parties, this APRF Agreement Form will help in achieving stated goals and objectives.

2. Establishing Regular Forums

The main goal of the APRF is to commit to development of parliament by systematizing and institutionalizing information exchanges among Asian Parliamentary Research Services.

By establishing regular annual international seminar, all parties will discuss an important agenda for the improvement of Asian parliaments.

2.1 Launching Cooperation Committee

Cooperation Committee will be consisted of a number of representatives from each research services to assist in running the Forum.

Current issues and future directions will be discussed and is expected to pass through the Cooperation Committee.

2.2 Other Means of Communication

Delegates may agree on the use of other means of communication.

THE UNDERSIGNED NARS AND THE DELEGATE HAVE REACHED AGREEMENT IN THE DISCUSSIONS UNDERTAKEN IN THE EARLY STAGE AS CONFIRMED BY THE SIGNATURE BELOW:

Name of the Country _____

Delegate's Name _____

Signature _____

Date _____

ร่างข้อตกลงว่าด้วยการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (เอพีอาร์เอฟ)

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ

๑. วัตถุประสงค์

ข้อตกลงว่าด้วยการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชียได้มีการปรับปรุงขึ้นเพื่อให้การประสานความร่วมมือที่จะมีขึ้นระหว่างสำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (นาร์ส) กับผู้แทนจากประเทศต่างๆ ที่ได้เข้าร่วมการสัมมนาระหว่างประเทศสำหรับหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๓ มีความมั่นคงขึ้น ข้อตกลงที่ได้มีการลงนามยอมทำให้ความคาดหวังของนาร์สและของผู้แทนจากประเทศต่างๆ เกิดเป็นจริงได้และนำไปเป็นแนวทางในการจัดการประชุมของหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (เอพีอาร์เอฟ)

เพื่อให้การประชุมปรึกษาหารือในเบื้องต้นระหว่างผู้แทนจากรัฐสภาของประเทศต่างๆ เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน ข้อตกลงนี้จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่ได้ประชุมร่วมกัน

๒. การจัดการประชุม

จุดประสงค์หลักของการประชุมเอพีอาร์เอฟ คือ การให้คำมั่นในการพัฒนาของรัฐสภาโดยการจัดระบบและสร้างสถาบันการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยบริการวิจัยรัฐสภาของเอเชีย

ด้วยการจัดสัมมนาระหว่างประเทศเป็นประจำทุกปี ผู้แทนจากรัฐสภาของประเทศต่างๆ จะได้อภิปรายเรื่องสำคัญๆ เพื่อพัฒนารัฐสภาของประเทศในเอเชีย

๒.๑ จัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือ

คณะกรรมการความร่วมมือจะประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนจากหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของแต่ละประเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการประชุมเอพีอาร์เอฟ

คณะกรรมการความร่วมมือจะประชุมหารือกันเป็นประจำในปัจจุบันและทิศทางของอนาคต และรวมถึงการทำหน้าที่ลงมติเพื่อให้มีการดำเนินการต่อไป

๒.๒ วิธีการติดต่อสื่อสารกันในรูปแบบอื่น

ผู้แทนจากประเทศต่างๆ อาจเห็นด้วยกับการใช้วิธีการในรูปแบบอื่นในการประสานความร่วมมือระหว่างกัน

ผู้ลงนามไว้ข้างท้ายทั้งจากนาร์ส และผู้แทนจากประเทศอื่นได้บรรลุข้อตกลงฉบับนี้ในการประชุมร่วมกันที่มีขึ้นในขั้นแรก โดยยืนยันด้วยการลงนามข้างท้ายนี้

ชื่อประเทศ _____

ชื่อผู้แทน _____

ลงนาม _____

วันที่ _____

ประโยชน์ที่ได้รับจากการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศและข้อเสนอแนะ

การสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย” (The 3rd International Seminar on Procedural Basics for the Plenary Meetings of the National Assemblies in Asian Countries) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้แทนจากรัฐสภาในภูมิภาคเอเชียได้นำเสนอภารกิจและหน้าที่ของหน่วยบริการวิจัย/วิชาการของรัฐสภาแต่ละประเทศ และร่วมแลกเปลี่ยนแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกัน นอกจากนี้ การสัมมนาในหัวข้อ “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย” ยังสนับสนุนให้ผู้แทนจากรัฐสภาของประเทศต่างๆ ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เชิงวิชาการระหว่างกันในส่วนหนึ่งของระบบงานรัฐสภา อำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา กระบวนการประชุม การออกกฎหมาย และบทบาทของคณะกรรมการในกระบวนการออกกฎหมาย

สำหรับคณะผู้แทนจากสำนักวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมการสัมมนาระหว่างประเทศเป็นอย่างดี และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/เชิงปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. ประโยชน์ที่ได้จากการประชุม

๑) ได้มีการสร้างเครือข่ายเพื่อนข้าราชการในหน่วยงานบริการวิจัย/วิชาการของรัฐสภาด้วยกันในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือในกิจกรรมอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

๒) เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบงานรัฐสภา เพื่อศึกษาข้อดี-ข้อด้อย ปัญหาและอุปสรรคของแต่ละประเทศ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบงานนิติบัญญัติและระบบงานสนับสนุนสมาชิกรัฐสภา โดยเฉพาะการให้บริการงานวิชาการและงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) บุคลากรที่เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ เกิดการเรียนรู้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทราบถึงมารยาทที่ดีในเวทีการประชุมระหว่างประเทศ และทำให้ได้ประสบการณ์การทำงานที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสามารถนำมาถ่ายทอดประสบการณ์ดังกล่าวให้แก่เพื่อนข้าราชการด้วยกันได้

๔) ได้เรียนรู้รูปแบบการปฏิบัติงานและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศจากผู้แทนของรัฐสภาประเทศต่างๆ และจากประสบการณ์การศึกษาดูงานที่รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

๒. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/เชิงปฏิบัติ

๑) บุคลากรของสำนักวิชาการ และสำนักอื่นๆ ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรควรได้รับการพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอทั้ง ๔ ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นภาษาอังกฤษแบบทางการ หรือในเชิงวิชาการ เพื่อเป็นการสร้างความเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าร่วมประชุมวิชาการระหว่างประเทศในโอกาสต่อไป

๒) เนื่องจากกำหนดการของการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศในครั้งนี้ มีระยะเวลาการสัมมนาเพียง ๑ วันเท่านั้น และการศึกษาดูงานรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีมีเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง ซึ่งเมื่อเทียบกับสถานที่และจำนวนหน่วยงานในสังกัดของรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีนั้นถือว่าน้อยมาก จึงควรขยายระยะเวลาการศึกษาดูงานให้เพิ่มขึ้นเป็น ๑ วัน เพื่อจะได้มีโอกาสได้ศึกษาดูงานและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีมากยิ่งขึ้น

๓) ควรมีโครงการพัฒนาการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกับหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี อย่างเช่น สำนักวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กับสำนักงานบริการงานวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Research Service : NARS) โดยการส่งบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเข้าร่วมฝึกอบรมแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงานที่รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ เพื่อสามารถนำประสบการณ์มาพัฒนาการปฏิบัติงาน ตลอดจนการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับองค์กรต่อไป

๔) ร่างข้อตกลงว่าด้วยการประชุมบริการวิจัยรัฐสภาแห่งเอเชีย (Asian Parliamentary Research Services Forum Agreement Form) เป็นร่างข้อตกลงที่จะนำไปสู่ความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานบริการวิจัย/วิชาการรัฐสภาของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย และน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับรัฐสภาไทยในการพัฒนางานวิชาการและงานวิจัยเพื่อสนับสนุนงานนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภาในอนาคต อย่างไรก็ตาม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรควรได้ศึกษาร่างข้อตกลงดังกล่าว เพื่อพิจารณาว่าควรลงนามในร่างข้อตกลงหรือไม่ หรือควรกำหนดทิศทางการให้ความร่วมมืออย่างไรต่อไปในอนาคต

ประมวลภาพการเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ
ณ สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี

คณะผู้แทนจากสำนักวิชาการ นักวิชาการ/วิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
และรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

คณะผู้แทนจากรัฐสภาของประเทศต่างๆ และเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

นางวิจิตรา วัชรารณ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ (กลาง) และคณะผู้แทนจากสำนักวิชาการ

บรรยากาศในห้องสัมมนาวิชาการ

นางสาวปรียววรรณ สุวรรณสุนย์ บรรยายเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ และการให้บริการงานวิชาการ/วิจัย
ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นางอรณิข รุ่งธิพานนท์ บรรยายเกี่ยวกับองค์ประกอบ บทบาท อำนาจ หน้าที่
และกระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศไทย

บรรยากาศการเลี้ยงรับรองอาหารค่ำ โดยนายchim จี ยอน ผู้อำนวยการ
สำนักงานบริการวิจัยแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี เป็นเจ้าภาพ

ได้รับเกียรติให้เข้าพบ ดร.แจ อิล ยู หัวหน้าบรรณารักษ์
(ผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี)

แลกเปลี่ยนแนวทางการให้บริการงานวิชาการ/วิจัย และงานห้องสมุด
ร่วมกับเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ของหอสมุดรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

ภาคผนวก

- Procedural Basics for the Plenary Meetings of the Thai National Assembly (The House of Representatives)
- Powerpoint Presentation on Procedural Basics for the Plenary Meetings of the Thai National Assembly (The House of Representatives)
- Powerpoint Presentation on Bureau of Academic Services, the Secretariat of the House of Representatives

**Procedural Basics for the Plenary Meetings
The Thai National Assembly
(The House of Representatives)**

**The Bureau of Academic Services
The Secretariat of the House of Representatives**

Preface

The National Assembly of the Kingdom of Thailand, a bicameral legislature composed of the House of Representatives and the Senate, took its current form after the adoption of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007). The National Assembly has developed under the ideas of parliamentary democracy with the King as Head of State and broad participation of the citizens in order to protect the interests of the nation and Thai people.

This informative paper aims to provide general details concerning the National Assembly, particularly the House of Representatives, as well as procedural basics for the plenary session and committee meetings. We hope that this paper will be useful for interested persons and meet their academic needs and purposes.

Bureau of Academic Services
The Secretariat of the House of Representatives
Thai National Assembly
June 2012

Table of Contents

I. General	1
II. Legislation	5
III. Voting in the Plenary Session	11
IV. Supporting Conditions for the Speaker to Govern a Plenary Session and Implement the Rules of Procedures : Meeting and Security	13
V. The Participation of Press and Public and Minutes Recording	16
Bibliography	19
Appendices	20

Procedural Basics for the Plenary Meetings of the Thai National Assembly

The National Assembly of the Kingdom of Thailand or the Parliament of Thailand was established in 1932 after the adoption of Thailand's first Constitution, which transformed Thailand from an absolute monarchy to a constitutional monarchy. The National Assembly is regarded as one of the three major institutions--executive, legislature and judiciary--representing sovereign power in the country. The National Assembly took its current form after the endorsement of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007)¹.

A key focus in this paper will be the powers, duties and legislative procedures of the lower House of the National Assembly, the House of Representatives.

I. General

1) Composition of the National Assembly

According to the 2007 Constitution, the National Assembly is a bicameral body which consists of two Houses : the House of Representatives and the Senate. No person is a member of both Houses simultaneously.

The Senate is composed of 150 members obtained from elections in each province (*Changwat*), one senator for each province, and from selection equal to the total number of senators deducted by the number of elected senators from the election. The term of membership of senators is six years following the election date or the date the Election Commission publishes the result of the selection. A senator can serve only one term.

The House of Representatives is composed of 500 representatives, 375 of them are from the constituency based election and 125 of them are from the party list based election, using the territory of Thailand as the whole constituency. The term of the House is four years from the election day.

Members of the House of Representatives and senators are representatives of the Thai people and shall honestly perform the duties for the common interests of the people without conflicts of interest. Before taking office, a member of the House of Representatives and a senator shall make a solemn declaration at a sitting of the House of which he is a member.

¹ Two amendments to the 2007 Constitution of the Kingdom of Thailand entered into force on 5 March 2011. The first amendment aims to improve the election rules on the basis of fairness and enhancing the efficiency of the administration of the state. This changes the country's electoral system for members of the House of Representatives on both a constituency basis and a proportional representation basis. The second amendment concerns the issue of parliamentary approval for treaties and international agreements.

2) Powers and Duties of the National Assembly

The business of the National Assembly takes place in two Houses. Their works are similar : making laws (legislation), scrutinising the Executive, approving issues in relevant to national importance and debating over significant issues. The House of Representatives is also responsible for controlling government expenditure through the approval of annual appropriations bill and work in the constituency. Meanwhile, the Senate has sole power to approve, recommend or select persons to hold positions as prescribed in the Constitution and remove key persons from offices.

Under the bicameral system based on a check and balance for both Houses, the Senate complements the work of the House of Representatives. The Senate bears full responsibility for giving its second thought in relation to legislation and other proposals put forward by the House of Representatives.

Powers and Duties of the National Assembly stipulated in the present Constitution can be summarised as follows :

Legislation – The National Assembly is responsible for approving new laws or changing to existing laws. A bill can be introduced by the Council of Ministers, members of the House of Representatives, the Court or the independent constitutional organisation (only for the bills relating to the administration of their organisations) or the persons having the right to vote of not less than ten thousand (only for the bills relating to rights and liberties of the Thai people and directive principles of fundamental state policies). Members of the Senate can only introduce organic law bills¹, together with members of the House of Representatives. Any bill shall be firstly submitted to the House of Representatives, then the Senate. Before bills become law, both Houses must debate and vote on the proposals.

Scrutiny of Government Policy and Administration – The National Assembly examines the administration and policies of the government. Both the House of Representatives and the Senate use similar methods of scrutiny—questioning government ministers, debating over significant issues and investigating by committees—but the procedures vary. Moreover, members of the House of Representatives have the right to submit a motion for a general debate for the purpose of passing a vote of no-confidence in the Prime Minister/an individual Minister. Senators have the right to submit a motion for a general debate for the purpose of requesting the Council of Ministers to give statements of fact or explain important problems in connection with

¹ Organic act, providing detailed provisions for the Constitution, was firstly introduced by the 1997 Constitution. The legislative process of organic act is more difficult than the process of ordinary act but easier than one of the Constitution. The legislative process of organic law differs from that of ordinary act in the scope of the persons who have the right to propose bill to the National Assembly and the period of time in which each House shall complete the deliberation of the bill.

the administration of State affairs without a resolution. This is the way of legislative-executive check and balance.

Approval of Issues Relating to National Importance – The National Assembly shall hold a joint sitting in order to consider and approve important cases; for example, the approval of the appointment of the Regent, the acknowledgment of an amendment of the Palace Law on Succession, B.E. 2467, the acknowledgment or approval of the succession to the Throne, the approval of the declaration of war and the amendment of the Constitution.

Approval/ Recommendation/ Selection of Persons to Hold Positions and Removal of Key Persons from Offices – Under the current constitution, the Senate performs as both a *house of scrutiny* and a *house of review*. As such, the Senate is granted power to approve, recommend, or select persons to hold important positions as prescribed in the Constitution as well as remove key persons from offices (these include Prime Minister, Ministers, members of the House of Representatives, senators, President of the Supreme Court of Justice, President of the Constitutional Court, President of the Supreme Administrative Court and Prosecutor General). This is the sole power of the Senate.

3) The Plenary of the House of Representatives

Globally, legislative institutions can be grouped into two main categories: those that give committees great autonomy like the US Congress and those that grant responsibilities to their committees but reserves the decision-making power for the plenary session like the UK Parliament. (Faculty of Law, University of Cape Town, n.d. : 59) The Thai National Assembly (both Houses) fall into the second group. The committees are given considerable powers to gather information through a summon to any person to submit documents or to give a statement of fact or opinion. However, the final decision-making power remains with the plenary.

- **The Plenary Sessions**

According to the two-House system, the Thai National Assembly holds both joint and separate sittings. Joint session refers to when the both Houses sit together. The Speaker of the House of Representatives is the President of the National Assembly. The Speaker of the Senate is Vice-President of the National Assembly. In the case there is no Speaker of the House of Representatives or the Speaker of the House of Representatives does not present or is unable to perform his duties, the Speaker of the Senate shall act as President of the National Assembly.

The National Assembly each year sits in two sessions : a general ordinary session and a legislative ordinary session. An ordinary session shall last 120 days but may be prorogued before the period only with the approval of the National Assembly. When it is necessary for the interests of the country, an extraordinary session may be convoked by the King or by the request of members of the National Assembly. Subject to the law, the convocation, the prolongation of session and the prorogation of the National Assembly shall be made by a Royal Decree.

Upon the democratic regime of government with the King as Head of State, Thailand employs a legislative system in which the monarch is the Head of State and has ceremonial duties. Thus, the Monarch has prerogative to convoke the National Assembly, opens and prorogues its session. His Majesty the King may present to perform the opening ceremony of the first general ordinary session or may command the Heir to the Throne or any person to perform the ceremony as His Representative.

In practice, plenary sitting of the House of Representatives takes place on Wednesday and Thursday while plenary sitting of the Senate takes place on Monday. On the other days, the members of the House of Representatives attend meetings of committees and work in the constituencies that elected them. Constituency work is an important link between the elected Members and the people they represent.

The sittings of the House of Representatives are open to public, except when the Council of Ministers or members make a request for a sitting in camera. In the open sitting, outsiders may attend the sitting in accordance with the order issued by the Speaker of the House of Representatives. The Speaker shall arrange the broadcasts of the proceedings on radio and television that people can thoroughly access.

The agenda of the plenary shall be arranged in the following orders:

- 1) interpellation
- 2) matters of which the Speaker shall inform the sitting
- 3) approval of minutes of the previous sitting
- 4) matters of which the committees have completed the consideration
- 5) matters pending in consideration
- 6) newly presented matters
- 7) other matters.

▪ **The Election of Speaker and Vice-Speakers**

The Speaker of the House of Representatives chairs the House sittings and performs as the chief officer and highest authority of the House. In electing the Speaker, each member has the right to nominate one member as nominee. Such nomination must be seconded by not less than 20 members. If there is only one nominee, such nominee is deemed elected. If there are several nominees, the voting will be taken by secret ballot. The Presiding Officer will announce the election result to the sitting.

The House elects Vice-Speakers by the same process. In case where the House considers to have two Vice-Speakers, the First Vice-Speaker will be elected prior to the Second Vice-Speaker.

▪ **Powers and Duties of the Speaker and Vice-Speakers**

The Speaker's primary function is to preside over the House of Representatives. During debates, the Speaker is responsible for maintaining disciplines and orders in the House and its

compound. Furthermore, the Speaker has powers and duties to control and carry out the activities of the House, to represent the House in respect of its external affairs and to oversee the administration of the House (the Secretariat of the House of Representatives). The Vice-Speakers assist the Speaker in the activities within the powers and duties of the Speaker or to perform on behalf of the Speaker.

In the case where the office of the Speaker becomes vacant or the Speaker does not present or is unable to perform his duties, if there are two Vice-Speakers, the First Vice-Speaker will perform the duties on behalf of the Speaker. The Second Vice-Speaker will act for the Speaker in the absence of the Speaker and the First Vice-Speaker.

II. Legislation

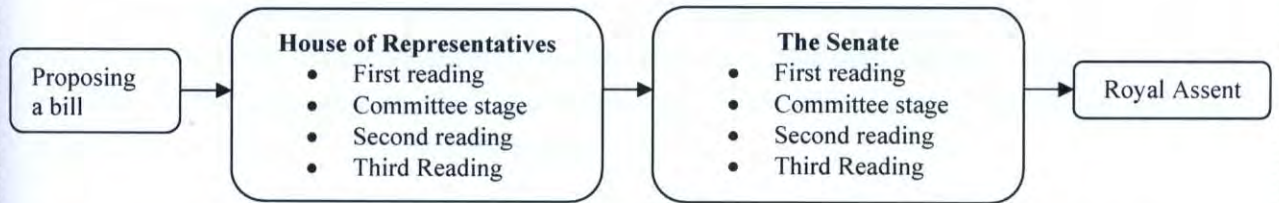
1) Bill Introduction

Bills shall be introduced by the followings:

- (1) the Council of Ministers;
- (2) members of the House of Representatives of not less than twenty in number;
- (3) the Court or the independent Constitutional organisation, only for the bills relating to the administration of their organisations and the law which the President of such Court or of such organisations has in charge of the execution of the Act;
- (4) the persons having the right to vote of not less than ten thousand in number, only for the bills concerning rights and liberties of the Thai people and directive principles of fundamental state policies.

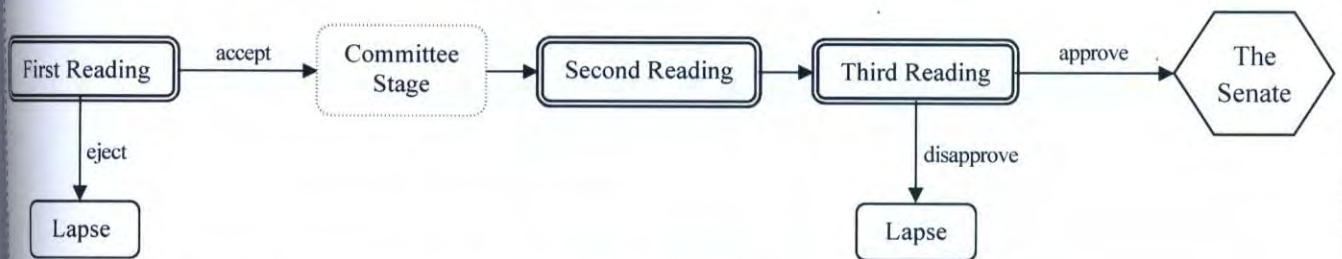
If a bill introduced by members of the House of Representatives, the Court or independent organisation or the people is a money bill, it shall be proposed with the endorsement of the Prime Minister. A money bill refers a bill with provisions dealing with fiscal budget, public revenue, national taxation, loans or currency as examples. In case of doubt whether a bill is a money bill, a joint sitting of the Speaker of the House of Representatives and chairmen of all its standing committees has power to make a decision .

The Passage of a Bill

A bill, a proposal for a new law or a proposal to change an existing law, is presented for debate before the National Assembly. Any bill must start in the House of Representatives, then going to the Senate. When a bill has completed all its stages in the both Houses, it must have Royal Assent before it becomes an Act. Generally, laws come into force after being published in the Royal Thai Government Gazette.

The Consideration of a Bill in the House of Representatives

Consideration of a bill shall be made in three formal readings respectively.

First reading - the House considers and resolves whether to accept or reject the principle of the bill. The House may entrust a committee to consider before accepting the principle. In the case where the House resolves to reject the principle of the bill, the bill lapses.

Committee stage - the assigned committee considers the bill. Once committee stage is finished, the bill returns to the floor of the House.

Second reading - the House considers the bill already deliberated by the committee in order of the sections.

Third reading - the House resolves whether to approve or disapprove the bill without any debate. In the case where the House resolves to approve the bill at the third reading, the Speaker of the House proceeds to deliver such bill to the Senate. If rejecting, the bill is lapses.

2) Deliberation in the Standing Committee

▪ The Committees in the House of Representatives

Standing Committees - There are 35 standing committees in the House of Representatives and each of which consists of 15 members. Largely, the standing committees examine the work of government and decide upon the line of inquiry and written/oral evidence. Their findings are reported to the House of Representatives and also published on the National Assembly website. In this way, the standing committees have power to demand documents from any person or summon any person to give evidence.

The House of Representatives currently has 35 standing committees as shown below :

- (1) Committee on Legal Affairs, Justice and Human Rights
- (2) Committee on the House of Representatives Affairs
- (3) Committee on Constitutional Organisation Affairs, State Enterprise, Public Organisations and Funds
- (4) Committee on Boundary Affairs
- (5) Committee on Children, Youth, Women, Elderly and the Disabled
- (6) Committee on National Debt Solution
- (7) Committee on Agriculture and Co-operatives
- (8) Committee on Transport
- (9) Committee on National Security
- (10) Committee on Consumer Protection
- (11) Committee on Monetary Affairs, Finance, Banking and Financial Institution
- (12) Committee on Foreign Affairs
- (13) Committee on Police Affairs
- (14) Committee on Budget Administration Follow-up
- (15) Committee on the Armed Forces
- (16) Committee on Tourism and Sports
- (17) Committee on Land, Natural Resources and Environment
- (18) Committee on Administration
- (19) Committee on Local Administration
- (20) Committee on Money Laundering and Narcotics Prevention and Suppression
- (21) Committee on Prevention and Mitigation of the Effect on Natural and Public Disaster
- (22) Committee on Corruption Prevention and Suppression
- (23) Committee on Energy
- (24) Committee on Political Development, Mass Communications and Public Participation
- (25) Committee on Economic Development
- (26) Committee on Commerce and Intellectual Property

- (27) Committee on Labour
- (28) Committee on Science and Technology
- (29) Committee on Agricultural Product Price Promotion
- (30) Committee on Religion, Arts and Culture
- (31) Committee on Education
- (32) Committee on Social Welfare
- (33) Committee on Public Health
- (34) Committee on Communications and Telecommunications
- (35) Committee on Industry

Each committee shall elect a chairman, a vice-chairman, a secretary, a spokesman, and other positions from its committee members. In case of necessity, additional standing committees can be established at any time and each member of the House of Representatives cannot serve on more than two standing committees.

Ad hoc Committees – An ad hoc committee may be established to carry out work on specific topics, prepare reports or advise on particular issues. This temporary committee shall be dissolved after its completion of the tasks or achievement of the objectives.

Joint Committee - In the law-making process, if either the House of Representatives or the Senate disagree on the amendment to the bill. Each House shall appoint persons, being or not being its members, in an equal number to constitute a joint committee for considering the bill. The joint committee is responsible for deliberating the controversial bill and report to the two Houses. If the both Houses approve the bill considered by the joint committee, further proceedings will be taken. On the other hand, the bill will be withheld if either House disapproves it.

- **The Status of Committee in the Law-making Process**

Committees play a central role in the process of enacting laws. Bills have been taken through a number of steps, including the committee stage before they become laws. After the House of Representatives has accepted the principle of the bill at the first reading, under the decision of the House, the bill shall be assigned to an appropriate standing committee or an ad hoc committee for deliberation at the committee stage.

Nevertheless, consideration by the committee of the whole House may be made on a request of the Council of Ministers or a member seconded by not less than 20 members with the consent of the sitting. The consideration of the committee of the whole House shall be both the consideration at the committee stage and the second reading of the House.

- **The Relation between the Committee and the Plenary Session**

Committee stage is where detailed examination of the bill takes place. This is also the stage where committee members have opportunity to make proposals for amending the bill. The committee may add a new section or delete or amend an existing section but it must not be

contrary to the principle of the bill. Once committee stage is finished, the committee shall submit such bill by showing the original draft and details of the amendment as well as a report to the Speaker of the House of Representatives. After that, the bill returns to the floor for the second reading as the plenary considers the bill in order of the sections.

While the plenary sessions are open to the public, the meetings of committees are restricted to the members of the House of Representatives, Minister, and any person permitted by the chairman of the meeting. In case of a committee meeting in camera, only persons concerned in the meeting and permitted by the chairman can attend.

- **Expert Advisors**

For the purpose of proceeding, the standing committee may appoint qualified persons to be advisors, experts, technicians or secretaries to the committee in accordance with the orders prescribed by the Speaker of the House of Representatives with the approval of the joint sitting of the chairmen of the House standing committees.

- **Procedure for the Committee Meeting**

The Secretary-General of the House of Representatives shall notify the schedule of committee meeting at the precinct of the House, and send a written notice not later than three days in advance to the mover of a motion or an amendment in order to give explanation to the motion or amendment as the case requires.

In the committee meeting, the mover of a motion, Minister and the person entrusted by the Council of Ministers can give explanation or opinion to the meeting on the entire matter, while the mover of an amendment can give explanation or opinions only on the amendment. In this way, the mover of a motion or an amendment may entrust another member or any committee member in writing to act on his behalf. If the mover of an amendment or person entrusted by him fails to give explanation to the committee within 30 minutes from the time the committee has commenced the consideration of an amendment to the motion, such amendment will lapse, unless the committee has not yet finished the consideration of such matter or the meeting has permitted to postpone the explanation to another day.

If any committee member, the mover of an amendment or the entrusted person disagrees with the resolution of the committee on any point, he may reserve the amendment on that point for the decision of the House.

After the committee has carried out an activity or investigation or study of any matter under its authority, the committee shall report to the House

- **Sub-Committees**

Each committee has power to appoint sub-committees to consider any matter within the scope of its authority. The size of sub-committee should not exceed ten members. The sub-committee members shall be elected from the persons being members in that committee

of not less than one-fifth of the total number of the existing sub-committee members. The remaining members shall be elected from those nominated by the committee. The chairman and vice-chairman of the sub-committee shall be elected from the persons being members in that committee as well.

In the case where the sub-committee cannot complete its mission within a certain period of time, the chairman of the sub-committee may request the committee to extend such period.

- **Marking-up Bill and Resolution in the Committee**

After the House of Representatives has accepted the principle of the bill at the first reading, any member who considers to amend the bill should submit an amendment to the motion in advance and in writing to the chairman of the assigned committee within seven days following the date the House accepts the principle of the bill, unless the House gives the period of submission otherwise.

The amendment to the motion shall be submitted section by section. The amendment to the motion for adding a new section or deleting or amending an existing section must not be contrary to the principle of the bill. When the committee has finished the consideration of the bill, the committee shall submit such bill by showing the original draft and details of the amendment to the Speaker of the House.

In considering the bill already deliberated by the committee, the House considers the title of the bill, preamble, and then the bill in order of the sections at the second reading. Having finished the deliberation of the entire bill, the House reconsiders it in conclusion. For this purpose, a member may propose correction of wordings, but shall not make any amendment to the bill, except the statements in the bill that are considered contradictory with one another. After the second reading, the House resolves whether to approve or disapprove such bill at the third reading without any debate.

- **Quorum and Voting Requirements**

At a meeting of the committee, the presence of not less than one-third of the total number of the existing committee members is required to constitute a quorum. In a resolution of the committee on any point, the presence of not less than a half of the total number of the existing committee members is required.

With the respect to the majority vote, if the sitting is divided in opinion upon any point, the opinion of the majority is taken to be the decision of the committee. In the case of an equality of votes, the chairman of the committee shall have the casting vote in addition to his original vote.

3) Voting in the House of Representatives

At a sitting of the House of Representatives, the presence of not less than a half of the total number of the existing members of the House is required to constitute a quorum, except

that in the case of considering the agenda on interpellation, the House of Representatives may prescribe a quorum otherwise.

In a resolution on any issue shall be determined by a majority of votes, unless it is otherwise provided in the Constitution. Each member has one vote in casting a vote. In case of an equality of votes, the presiding member shall have the casting vote in addition to his original vote. Furthermore, the voting of each member shall be recorded and disclosed in a place where the public can get access, except for the case of the voting by secret ballot.

4) Promulgation

After the National Assembly (both Houses) has granted approval to a bill, the Prime Minister presents the bill to the King for his assent/signature within 20 days following the date of receiving such bill from the National Assembly. Final step, the bill comes into force as an Act upon its publication in the Government Gazette.

If the King refuses his assent to a bill and returns it to the National Assembly or does not return it within 90 days, the National Assembly must reconsider such bill. If the National Assembly reaffirms the bill with the votes of not less than two-thirds of the total number of existing members of the both Houses, the Prime Minister shall present such bill to the King for signature once again. If the King does not sign and return the bill within 30 days, the Prime Minister may cause the bill to be promulgated as an Act in the Government Gazette as if the King had signed it.

III. Voting in the Plenary Session

1) Quorum

At a sitting of the House of Representatives, the members of not less than one-half of the total number of the existing members constitutes a quorum, except the agenda on interpellation. In the consideration of interpellation, the members of not less than one-fifth of the total number of the existing members are required to constitute a quorum.

2) Resolution

In the case where the resolution of the House is required, the Presiding Officer shall give a signal informing the members to present before the resolution is passed. The Presiding Officer has the power to order issues to be considered or resolved concurrently or separately, unless otherwise resolved by the sitting.

With respect to the majority of votes, the opinion with the most votes prevails. In the case of an equality of votes, the Presiding Officer shall have an additional vote as a casting vote.

3) Voting

Voting is openly taken unless a member seconded by not less than twenty members request voting by secret ballot. In the case where a member submits a motion for voting by secret ballot, if there is a protest by a member seconded by not less than one-third of the members present, it will be deemed an open voting. A member who enters the sitting during the time of casting vote may cast his vote before the Presiding Officer has ordered the votes to be counted. Voting cannot be acted for each other.

The open voting shall be taken by using voting machine. If there is an obstruction of voting machine, the Presiding Officer will determine to adopt any other appropriate method. Furthermore, the open voting shall be taken by 1) roll-call from identification number order and members shall vote on each person; or 2) any other method as the sitting considers expedient for a specific case. These two methods can be used only on a request by a member approved by the sitting or for recounting of votes.

Voting by secret ballot can be taken by making a sign on a ballot paper enclosed in an envelop. Voters casting for shall make the sign (✓), but voters casting against shall make the sign (X), members abstaining shall make the sign (O). Nonetheless, the secret ballot can be taken by any other method as the sitting considers expedient for a specific case.

After the method of voting has been taken, if a member seconded by not less than twenty members makes a request for the recounting of votes, the votes will be recounted unless a difference of votes is more than twenty-five.

4) Declaration of Voting Result

After the votes have been counted, the Presiding Officer must announce the resolution to the sitting. In case the minimum number of votes is required by rule for passing of resolution on any matter, he shall also announce whether the majority votes satisfy the minimum requirement.

In respect of any unprotested motion, the Presiding Officer shall ask the sitting whether there is any dissenting opinion. If there is none, it shall be deemed that the sitting resolved to approve such motion.

5) The Independence of Resolution

According to the Constitutional of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007), a sitting of the House of Representatives or the Senate or at a joint sitting of the National Assembly, words expressed in giving statements of fact or opinions or in casting the vote by any member are absolutely privileged. No charge or action in any manner shall be brought against such member.

IV. Supporting Conditions for the Speaker to Govern a Plenary Session and Implement the Rules of Procedures : Meeting and Security

1) Opening and Adjournment of Meeting and Agenda

- **Opening of Meeting and Quorum for Proceedings**

Before attending each sitting, the members shall sign a provided book or identify themselves in accordance with the order issued by the Speaker.

When the members present constitute a quorum and the signal for calling the sitting is given, the Presiding Officer shall commence the proceeding. If the quorum is not constituted after 30 minutes from the time of the sitting have passed, he may adjourn the sitting.

- **Terminating of Sitting**

The Presiding Officer has the power to consult, determine the procedure for checking a quorum, suspend, adjourn, or terminate the sitting as he considers expedient for. In case the Presiding Officer leaves his seat without giving any order, and there is no his deputy to perform the duties on his behalf, the sitting shall be terminated.

- **Open Sitting to Public**

The sitting shall be public except when the Council of Ministers or members of not less than one-fourth of the total number of the existing members make a request for a sitting in camera. Regarding the sitting in camera, outsiders cannot attend the House sitting except those permitted by the Presiding Officer.

In the open sitting, outsiders may attend the sitting in accordance with the order issued by the Speaker. The Speaker must arrange the broadcast of the proceedings on radio and television so that the people can thoroughly access. In the case where the sitting cannot be broadcasted, the Speaker should disclose the tape recording of the sitting through appropriate media rapidly.

- **The Agenda**

The agenda of the plenary shall be arranged in the following orders:

- 1) Interpellation;
- 2) matters of which the President shall inform the sitting;
- 3) approval of minutes of the previous sitting;
- 4) matters of which the committees have completed the consideration;
- 5) matters pending in consideration;
- 6) newly presented matters;
- 7) other matters.

When the Speaker considers any matter is urgent, he may place such matter in any order of the agenda, but it should not be placed before the matters of which the committees have completed the consideration.

- **Uncompleted Bills on Agenda**

In the case where the term of the House of Representatives expires or the House is dissolved, the amendment to the Constitution or bills which have not yet completed its legislative process shall lapse.

Nonetheless, the National Assembly, the House of Representatives or the Senate as the case may be, may continue the consideration of the Constitutional amendment or such bills after a general election of members of the House of Representatives if the newly appointed Council of Ministers requests within sixty days from the first sitting day of the National Assembly. If the Council of Ministers does not request within such period of time, the Constitutional amendment or the bills shall lapse.

2) Debates/Speaking

- **Debates**

The mover of the motion or an amendment to the motion has the right to open the debate. If there are several movers of the motion or amendment to the motion, the Presiding Officer shall permit only one of them to open the debate.

After the first debater has opened the debate, the next succeeding debates shall be in alternation between members of the opposing and supporting sides. Debates neither supporting nor objecting may be made without being in alternation and shall not be regarded as the time of debate of any side.

If several persons ask to speak, the Presiding Officer may call upon any one of them to speak but he should consider the mover of the motion or amendment to the motion and those who have not yet been called upon to speak. If the Presiding Officer considers that any member has debated for a reasonable period of time, he may order him to stop. When the Presiding Officer gives a signal by the fall of the gavel or standing, any person who is speaking must stop and sit down immediately.

A debate must be connected with the issue under deliberation and must not be superfluous, complicated, repetitive, or overlapping with those of other persons. Unnecessary reading of any documents or showing any materials to the sitting shall be prohibited, unless permitted by the Presiding Officer. Moreover, a debater shall not make impolite gesture or remarks against any person and shall not refer to the Monarchy or mention any House member or any person unnecessarily.

Any member wishing to protest that there has been a violation of the Rules of Procedure should stand up and raise hand. The Presiding Officer must give him an opportunity to explain, and then decide whether the rule has been violated or not. The decision of the Presiding Officer shall be deemed final.

A debate ends upon in following cases : 1) the lack of debate; 2) the sitting resolving for closure of debate; or 3) the sitting resolving to raise other matter for deliberation. In the case

where the Presiding Officer considers that the debate has continued for a reasonable period of time, he may ask the sitting to decide whether or not to end the debate. When the debate ends, no one should make a further debate except in the case where the sitting has to pass a resolution on such matter, then the person who has opened the debate can sum up before the sitting passes a resolution.

▪ **Interpellations**

There are two types of interpellations : (1) verbal interpellation; and (2) ordinary interpellation. In respect of the order of interpellations in the sitting, it shall be the verbal and ordinary interpellations respectively. When making an interpellation, any member should be free from his political party. Interpellation must not be sarcastic or a private matter of any person except it is concerned with official duties.

A matter having been replied or refused and a matter repeating the prior interpellation may be raised again when it is materially different, or the circumstance at the time of making such interpellation has changed from that of making the previous interpellation.

Interpellation of a member shall be examined by the Speaker. If there is a defect in such interpellation, he should inform such member. In each sitting, not more than three verbal interpellations and not more than three ordinary interpellations shall be placed. However, in case of many ordinary interpellations or there are ordinary interpellations postponed from the previous sitting, the Speaker may place more than three interpellations of each type on the agenda.

The Prime Minister or the Minister interpellated should be in the sitting of the House for making a reply to the interpellation by himself, except he has an avoidable necessity that make him unable to reply the interpellation. Such necessity must be informed in writing to the Speaker in advance or in the sitting day of the House and should specify the time when his reply will be made.

The interpellant has the right to withdraw his interpellation at any time. Any interpellation that the Speaker considers its circumstance has changed, he may place out such interpellation from the agenda when he receive the permission from the interpellant.

In addition, an interpellation shall be deemed to lapse in following cases :

- (1) the interpellant fails to make an interpellation or does not present at the sitting when the interpellation is called;
- (2) membership of the interpellant is terminated;
- (3) the Council of Ministers vacates office;
- (4) the term of the House expires or the House is dissolved.

3) Orders and Security

The House chamber shall be revered and is a restricted area. Entrants should behave in a respectful manner, and dress in an appropriate manner. Using any mean of communication

causing nuisance or smoking in the chamber shall be prohibited. Persons other than the members of the House of Representatives or officials must leave the place of sitting when his task is over. In respect of dress-code, a member shall wear a uniform of member of the National Assembly, universal attire, Royal Grant Dress or dress as determined by the Speaker.

Whoever violates the Rules of Procedure, the Presiding Officer has power to warn, prohibit, order the withdrawal of words, forbid him to speak on the matter under deliberation, order the making of apology in the sitting or expel from the sitting with or without time limit. In the case where the Presiding Officer has expelled anyone from the sitting, if such person disobeys the order, the Presiding Officer may order the security officers to take him out of the sitting or the National Assembly compound. The order of the Presiding Officer in this regard is not disputable. Furthermore, to maintain orders and security during sessions and in the House shall be in accordance with orders prescribed by the Speaker.

V. The Participation of Press and Public and Minutes Recording

1) How to Gain Access to the Legislative Process

According to the 2007 Constitution, the public can gain access to information concerning the National Assembly and its legislative process. Generally, the plenary sessions of the both Houses are open to the public and broadcasted on public television, radio and the internet, except sittings in camera. Also, records of plenary proceedings are disclosed in a place where the public can thoroughly access, except for the case of secret meeting or voting by secret ballot. Moreover, the public can find out what the National Assembly is doing on the National Assembly website as the formal records including minutes of proceedings, notice papers and interpellation papers are available in electronic form. Besides, such legislative records in hardcopy form are available to be viewed in the National Assembly Library.

Regarding the work of the National Assembly committees, each committee has its own webpage where the public and media can look at its work and minutes/conclusion of committee meetings.

2) Participation of the People in the Law-making Process

The persons having the right to vote of not less than ten thousand in number have the right to propose a bill, only related to rights and liberties of the Thai people and directive principles of fundamental state policies. If the bill is a money bill, it shall be introduced with the endorsement of the Prime Minister.

In considering the bill introduced by the people, representatives of the people shall explain the principles of the bill and an ad hoc committee established for considering such bill shall consist of representatives of the people proposing the bill in an amount of not less than one-third of the total number of committee members.

3) Minutes and Records of Proceedings

The Secretary-General of the House of Representatives has to arrange for the stenographic service of each sitting of the House. Bureau of Minutes and Stenography, under the authority of the Secretariat of the House of Representatives, uses stenography (short-hand) or any other appropriate system to record debates held in the House chamber and later transcribe to minutes of sittings. Also, the Bureau maintains official records of legislative proceedings as well as provides easy access to its database.

Before the sitting of the House of Representatives, convening notice must be in writing, except when the notice has been given in the previous sitting. Convening notice should be given in advance of not less than three days, but the Speaker may give a shorter notice, if appropriate. The agenda and relevant documents shall be sent together with the convening notice. These may be sent by facsimile, electronic mail or other types of telecommunications; nevertheless, the dispatch of confidential documents should be sent in accordance with orders issued by the Speaker.

Before submitting it to the House for approval, the Committee on the House of Representatives Affairs needs to examine the minutes of the sitting and place the copy of the minutes at the precinct of the House for examination by members not less than seven days.

A member has the right to correct such minutes by submitting an application for correction to the Chairman of the Committee on the House of Representatives Affairs. If the Committee fails to correct as requested, such member has the right to insist on the application for correction by requesting the House to decide. After the copy of any minutes has been placed for examination by the members, if there is a subsequent correction either by the Committee itself or by request of a member, the Committee must inform such correction to the sitting for consideration.

After the House has approved any minutes, the Speaker shall give signature as evidence. In the case the minutes has been approved but the Speaker has not signed as evidence, or the minutes pending for approval due to the expiration of the term of the House, the Secretary-General shall record such cause and certify such minutes as correct.

4) Supporting the Speaker in Operation of the House

The Secretary-General is the head of the Secretariat of the House of Representatives which is responsible for the day-to-day administrative support to the House of Representatives. With the assistance of deputies to the Secretary-General and the House officers, the Secretary-General provides guidance, essential assistance and procedural advice to ensure proper functioning of the House and offers relevant services to the people.

The Secretariat of the House of Representatives, comprised of 21 bureaus and 3 divisions, is the supporting unit providing knowledgeable, timely and non-partisan services to enable the House members in performing their legislative tasks and constituent responsibilities.

The services that the Secretariat of the House of Representatives provides include : convening the sittings of the House and the meetings of committees; inviting the Presiding Officer to preside over the sitting of the House; preparing the minutes of the sittings and recording the voting; keeping all the archives, data and audio visual materials of the House; controlling the operation of the House in accordance with the Rules of Procedures and disseminating the public about politics, democracy, legislative functions, and constitution.

Bibliography

Constitution of the Kingdom of Thailand B.E.2550 (2007)

Rules of Procedure of the House of Representatives B.E.2551 (2008)

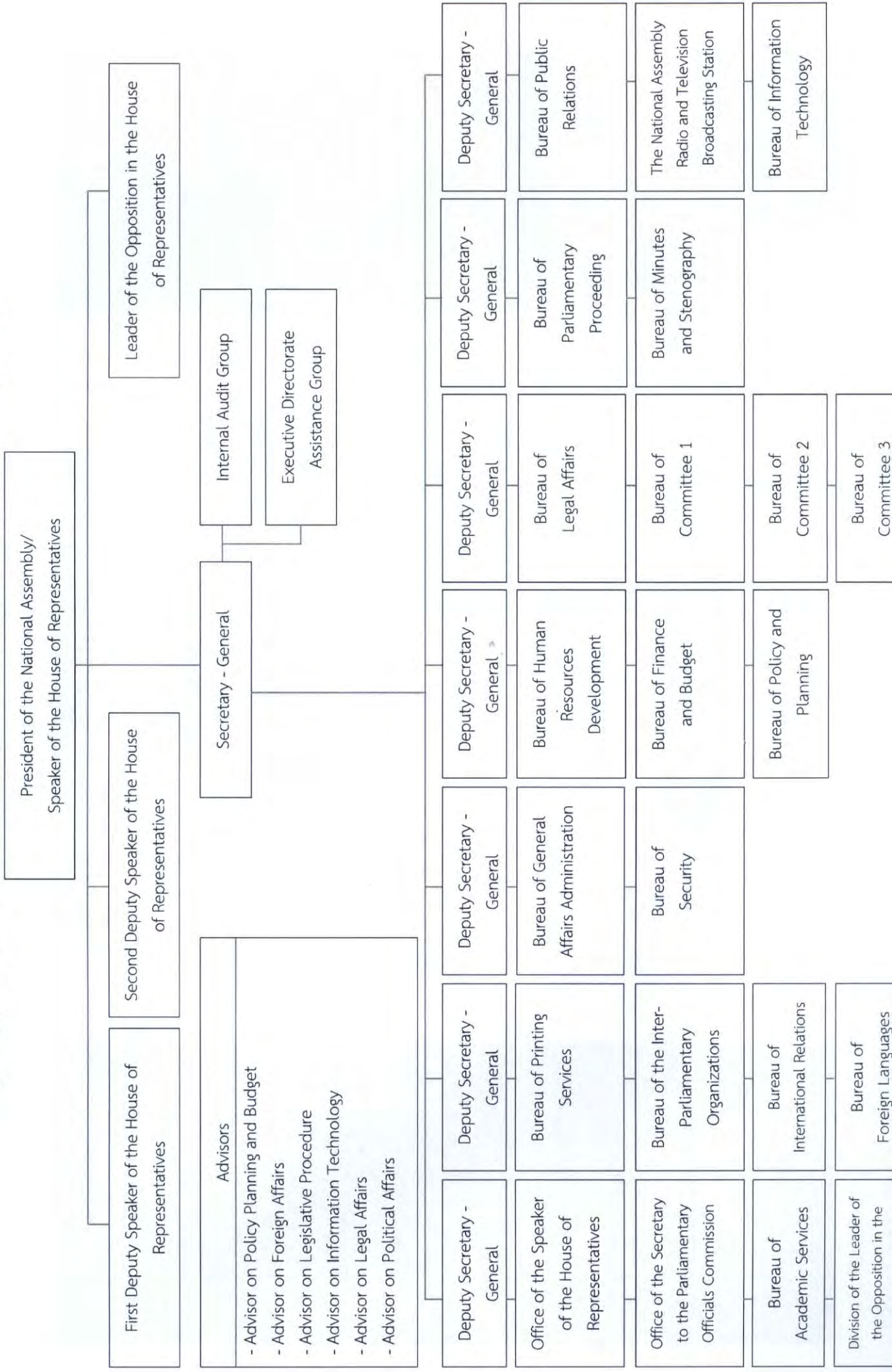
Bureau of Public Relations, The Secretariat of the House of Representatives, Thailand. (n.d.)
The National Assembly of Thailand. Bangkok : Bureau of Printing Services.

Faculty of Law, University of Cape Town. (n.d.) Legislature at work : the Plenary and Committees
[Online]. Available :
http://www.publiclaw.uct.ac.za/usr/public_law/Building/Chapter%205.pdf
(access 17 May 2012).

Public Relations Department, Thailand. (2011) Enforcement of Constitutional Amendments on
Election Rules and Treaty-Making [Online].
Available : http://thailand.prd.go.th/democracy/view_democracy.php?id=5560
(access 8 May 2012)

The Senate of Thailand. (n.d.) The Senate [Online].
Available : http://www.senate.go.th/th_senate/English/index.htm (access 8 May 2012)

Organization Chart of the Secretariat of the House of Representatives 21 Bureaus, 3 Divisions

Ad Hoc Committees of the Senate

1. Ad Hoc Committee on Senate Affairs
2. Ad Hoc Committee on Studying and Following up the Establishment of Halal Industrial Estate in Pattani Province
3. Ad Hoc Committee on Studying and Following up Integrated Problem-Solving Process in the Northeastern region
4. Ad Hoc Committee on Studying Problems Concerning Law Enforcement and Measures to Solve Problems Related to Statelessness and Rightlessness of Persons in Thailand
5. Standing Committee on Studying and Revising the Rules of Procedure of the Senate B.E. 2551 (2008)
6. Ad Hoc Committee on Studying Drug Problems
7. Ad Hoc Committee on Studying Budget Bill for the Fiscal Year 2012
8. Ad Hoc Committee on Studying and Monitoring Problems concerning Law Enforcement and Measures of the Protection of Royal Institution
9. Ad Hoc Committee on Studying Settlement Patterns and Town Planning
9. Ad Hoc Committee on Studying, Following up, and Monitoring Flood Crisis Recovery
10. Ad Hoc Committee on Studying Problem Concerning State Security System Reform
11. Ad Hoc Committee on Studying and Following up the Operations of Problem-Solving and Restoring Development Following Culture Folkways of Southern Border Provinces
12. Ad Hoc Committee on Considering Nationality Bill (No....), B.E....
13. Ad Hoc Committee on Studying Consumer Protection Non-Government Organization Bill, B.E....

Organization Structure of the Senate

Senate of Thailand

President of the Senate
General Teeradaj Meepien

First Vice-President of the Senate
Mr. Nilkom Wairatpanij

Second Vice-President of the Senate
Mrs. Pornthip Lowira Chanratanapectda

Secretariat of the Senate

Secretary – General of the Senate
Mrs. Norarut Pimsen

Standing Committees of the Senate

1. Committee on Sports
2. Committee on Agriculture and Cooperatives
3. Committee on Transportation
4. Committee on Monetary, Finance, Banking and Financial Institutions
5. Committee on Foreign Affairs
6. Committee on the Armed Forces
7. Committee on Tourism
8. Committee on Interior Administration
9. Committee on Energy
10. Committee on Political Development and Public Participation
11. Committee on Social Development and Children, Youth, Women, the Elderly, the Disabled and the Underprivileged Affairs
12. Committee on Justice and Police Affairs
13. Committee on Labour and Social Welfare
14. Committee on Science, Technology, Communications and Telecommunications
15. Committee on Religions, Moral, Ethics, Arts and Culture
16. Committee on Education
17. Committee on Public Health
18. Committee on Constitutional Organs Affairs and Following up the Budget Administration
19. Committee on Natural Resources and Environment
20. Committee on Corruption Investigation and Good Governance Promotion
21. Committee on Economics, Commerce and Industry
22. Committee on Human Rights, Rights and Liberties and Consumer Protection

Welcome To The Thai National Assembly

The Secretariat of the House of Representatives

Bureau of Academic Services

Secretary-General

Mr. Pitoon Pumhiran

**Deputy
Secretary-General**

Mr. Charae Panpruang

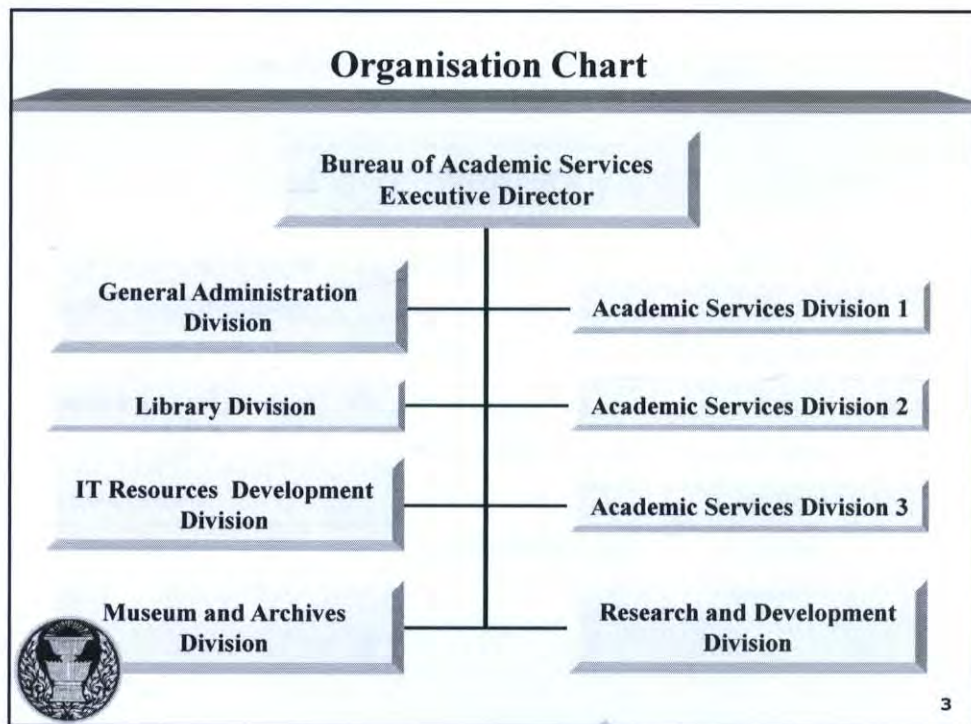

**Executive Director
of the Bureau**

Mrs. Wijitra Watcharaporn

Organisation Chart

Bureau of Academic Services

The Bureau is responsible for providing academic services, library, information technology, museum and archives, political and administration research and specific fields of study. Besides, the Bureau has developed the services with the information technology to respond the needs of the members and other users efficiently.

Academic Services Division 1,2,3

Division 1

- Thai & foreign politics
- public administration
- international affairs
- justice and arbitration
- military issues
- human rights
- securities

Division 2

- economic matters
- agriculture
- fishery
- communication
- telecommunication
- insurance
- copyrights and patents.

Division 3

- social issues
- education
- public health
- religious matters
- tourism
- environment
- science
- history

5

Academic Services Division 1,2,3

- producing documents for consideration of bills, motions and other documents which need the approval of the National Assembly
- providing documents, articles and reviews
- collecting facts, data and statistics
- providing research and analysis service
- translating foreign documents (English-Thai)
- disseminating knowledge regarding democracy political participation and Thai politics to the public

6

Research and Development Division

- analysing political, economic, and social problems having impacts on the public
- studying and doing research on political and legislative matters
- arranging seminars regarding the research projects.
- promoting and enhancing research projects as well as supporting researchers
- coordinating with other research institutions
- disseminating research information to the public

7

Library Division

- purchasing and exchanging information resources developing information resources
- providing information resources via electronic system
- providing library resources and document search services
- online cataloging to the shelf (Library of Congress Classification system)
- Maintaining bibliographic database

8

Sappaya Sapasathan

T h a n k y o u

The Secretariat of the House of Representatives

Thai National Assembly

Procedural Basics for the Plenary Meeting

Composition of National Assembly

The Thai National Assembly is a bicameral legislature. The National Assembly took its current form after the adoption of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007).

The Senate : 150 members obtained from elections in each province and the rest of them from selection. The term of membership of the senate is six years.

The House of Representatives : 500 representatives, 375 from the constituency based election and 125 from the party list based election. The term of the House is four years.

❖ The National Assembly each year sits in two sessions : a general ordinary session and a legislative ordinary session. each ordinary session shall last 120 days. An extraordinary session may be called, when necessary.

❖ Plenary sitting of the House of Representatives takes place on Wednesday and Thursday while plenary sitting of the Senate takes place on Monday. On the other days, the members of the House of Representatives attend meetings of committees and work in the constituencies.

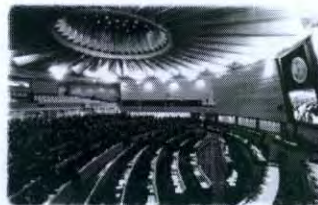
1. **interpellation**
2. **matters of which the Speaker shall inform the sitting**
3. **approval of minutes of the previous sitting**
4. **matters of which the committees have completed the consideration**
5. **matters pending in consideration**
6. **newly presented matters**
7. **other matters.**

Powers and Duties

1. Legislation (making law)
2. Scrutiny of government policy and administration
3. Approval of issues relating to national importance
4. Approval/ recommendation/ selection of persons to hold positions and removal of key persons from offices

A bill can be introduced by

1. the Council of Ministers
2. members of the House of Representatives
3. the Court or the independent constitutional organisation (only for the bills relating to the administration of their organisations)
4. the persons having the right to vote of not less than 10,000 (only for the bills relating to rights and liberties of the Thai people and directive principles of fundamental state policies)

The House of Representatives and the Senate use similar methods of scrutiny but the procedures vary.

- 1. interpellation (questioning government ministers)**
- 2. debating over significant issues**
- 3. investigating by committees**
- 4. submitting a motion for a vote of no-confidence in the Prime Minister/an individual Minister (sole power of the House of Representatives)**

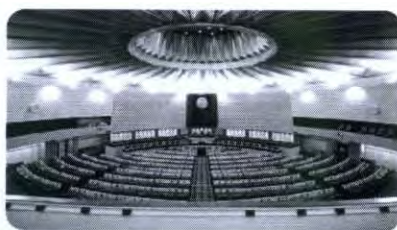

The National Assembly holds a joint sitting to consider and approve important cases; for example, the approval of the appointment of the Regent, the acknowledgment of an amendment of the Palace Law on Succession B.E. 2467, the acknowledgment or approval of the succession to the Throne, the approval of the declaration of war and the amendment of the Constitution.

The Senate is granted power to approve, recommend, or select persons to hold important positions as prescribed in the Constitution as well as remove key persons from offices. This is the sole power of the Senate.

The House grants responsibilities to their committees but reserves the decision-making power for the plenary.

- ❖ ***Standing Committees*** - 35 standing committees each of which consists of 15 members
- ❖ ***Ad hoc Committee*** – the temporary committee may be established to carry out work on specific topics
- ❖ ***Joint Committee*** - the House of Representatives and the Senate appoint persons in an equal number to constitute a joint committee when disagreeing on the amendment to a bill

Thank you

ส 05044

สผ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน
12 ราษฎร. สำนักวิชาการ.
7.1 รายงานการเดินทางเข้าร่วมการ
001.4 สัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ
2555 ครั้งที่ 3 เรื่อง "กระบวนการ...

